

BAHÁ'U'LLÁH

DNY VZPOMÍNÁNÍ, výběr

Výběr z Bahá'u'lláhových písem
pro Bahá'í svaté dny

Z anglického originálu *Days of Remembrance*, publikovaného na bahai.org

přeložila Simona Sherwood

výběr schválila Národní duchovní rada Bahá'í České republiky

© Národní duchovní rada Bahá'í České republiky, 2024

[Neautorizovaný / prozatímní překlad]

[Datum poslední aktualizace: 31. 05. 2024]

Naw-Rúz

1. „On jest Všemocný. Chválen buď Ty, ó můj Bože...“ [autorizovaný revidovaný překlad] 3
 4. „On jest Navždy žijící, Vždy stálý, Sám o Sobě jsoucí.“ 4

Riḍván

6. „Ve jménu Toho, Kdož Svou září zalil veškeré stvoření...“ [autorizovaný revidovaný překlad] 7
 9. „Prvního dne, kdy Odvěká krása...“ 10
 12. Húr-i-‘Ujáb (Deska úžasné Panny) [autorizovaný překlad] 11
 17. „Ve jménu Boha, Všemocného, Neomezeného!“ 13
 21. Lawh-i-‘Áshiq va Ma‘shúq (Deska milujícího a milovaného) [revidovaný prozatímní překlad] 15
 24. „On jest Vždy stálý. Jest svátek Riḍvánu...“ [prozatímní překlad] 16

Vyhlášení Bába

26. Lawh-i-Náqús (Deska zvonu) 17
 27. Lawh-i-Ghulámu'l-Khuld (Deska nesmrtelného Mladíka) [autorizovaný překlad] 20

Nanebevstoupení Bahá'u'lláha

29. Súriy-i-Ghusn (Deska Větve) 23
 32. Kitáb-i-‘Ahd (Kniha Smlouvy) [autorizovaný revidovaný překlad] 25
 33. Deska navštívení [autorizovaný revidovaný překlad] 27

Umučení Bába

34. „Nakloň sluch tomu, ó Můj služebníku, co jest ti sesíláno...“ [revidovaný prozatímní překlad] 28
 35. Výňatek ze Súriy-i-Nush (Súra rady) [autorizovaný překlad] 30
 36. Výňatek ze Súriy-i-Mulúk (Súra králů) [autorizovaný revidovaný překlad] 32

Narození Bába

40. „Ve jménu Toho, Jenž narodil se v tento den...“ [prozatímní překlad] 34
 41. „On jest Věčný, Jediný, Jedinečný...“ [revidovaný prozatímní překlad] 35

Narození Bahá'u'lláha

42. Lawh-i-Mawlúd (Deska narození) 36
 43. „On jest Nejsvětější, Nejvznešenější, Největší...“ 38

Naw-Rúz

- 1 -

On jest Všemocný.

1. **Ch**válen budiž Ty, ó můj Bože, že jsi stanovil Naw-Rúz svátkem pro ty, kdož drželi půst z lásky k Tobě a zdrželi se všeho, co se Ti přičí. Dejž, ó můj Pane, aby je oheň lásky Tvé a žár, jenž v nich půst Tebou uložený roznítil, zapálil pro Tvou Věc a dal jim zabývat se Tvou chválou a vzpomínkou na Tebe.
2. Ježto jsi je, ó můj Pane, ozdobil okrasou půstu Tebou predepsaného, ověnci je též skrze Svou milost a štědrout přízeň okrasou Svého přijetí. Neb skutky všech lidí závisí na Tvé libosti a jsou podmíněny Tvým příkazem. Pokud bys na toho, kdo půst porušil, pohlížel jako na toho, kdo jej dodržel, byl by považován za jednoho z těch, kdož půst drželi od věčnosti. A pokud bys rozhodl, že ten, kdo půst dodržel, jej porušil, započítal by se onen člověk k těm, kdož způsobili, že Roucho Zjevení Tvého bylo potřísněno prachem, a velmi se vzdálili kříšťalovým vodám tohoto živoucího Zřídla.
3. Tys Ten, skrze Něhož byl vztyčen prapor „Chvályhodný jsi v konání Svém“ a rozvinuta zástava „Poslouchán jsi v příkazu Svém“. Obeznam, ó můj Bože, s tímto Svým postavením Své služebníky, aby si uvědomili, že znamenitost všeho závisí na Tvém nařízení a na Tvém slově a že hodnota každého činu jest podmíněna Tvým svolením a libostí Tvé vůle, a aby poznali, že otěže lidského konání jsou v sevření Tvého přijetí a Tvého přikázání. Obeznam je s tím, že vůbec nic je nemůže odloučit od Tvé Krásy v těchto dnech, kdy Kristus volá: „Tvé jest veškeré panství, ó Ty Zploditeli Ducha (Ježíše)!“ a Tvůj Přítel (Muhammad) pozvedá Svůj hlas: „Tobě budiž sláva, ó Ty Nejmilovanější, neboť jsi odkryl Svou Krásu a pro Svě vyvolené zapsal to, co jim dá dosáhnout místa zjevení Tvého Největšího jména, kvůli němuž nařikaly všechny národy, krom těch, jež se odpoutaly ode všeho krom Tebe, a obrátily se k Tomu, Kdož jest Zjevitelem Tebe Samotného a Projevem přídomků Tvých.“
4. Ten, Kdož jest Větví Tvou, a všichni společníci Tví, ó můj Pane, v tento den ukončili půst poté, co jej drželi v prostorách Tvého dvora a v horlivosti Tě potěšit. Urči pro Něj a pro ně a pro všechny, kdož v oněch dnech vstoupili do Tvé přítomnosti, vše dobré, co jsi předurčil ve Svě Knize. Obdař je tedy tím, co jim bude ku prospěchu v životě tomto i příštím.
5. Tys, vpravdě, Vševědoucí, Nadevše moudrý.

Naw-Rúz

- 4 -

On jest Navždy žijící, Vždy stálý, Sám o Sobě jsoucí.

- B**ůh dosvědčuje jednotu Svého Božství a jedinečnost Své vlastní Bytosti. Na trůnu věčnosti, z nepřístupných výšin Jeho postavení, Jeho jazyk provolává, že krom Něho není jiného Boha. On Sám, nezávisle na všem ostatním, vždy svědčil o Své vlastní jednosti, zjevoval Svou vlastní povahu a oslavoval Svou vlastní podstatu. On jest vskutku Nadevše silný, Všemocný, Sličný.
- On jest svrchovaným pánem nad Svými služebníky a stojí nad Svým tvorstvem. Ve Své ruce třímá zdroj pravomoci a pravdy. Svými znameními lidi oživuje a Svým hněvem jim přivozuje skon. Nebude dotazován na Své konání a Jeho moc je rovna všemu. On jest Mociplný, Vše si podmaňující. Ve Svém sevření drží říši veškerenstva a na Jeho pravici spočívá Království Jeho Zjevení. Jeho síla vskutku obklopuje veškeré stvoření. Jeho jest vítězství a absolutní nadvláda. Jeho jest moc a vláda. Jeho jest sláva a velikost. On jest vpravdě Přeslavný, Nejsilnější, Nepodmíněný.
- Chvála budiž Tobě, Koho jazyky všech stvořených věcí vzývají od věčnosti, a přec se jim nepodařilo dosáhnout nebes Tvé věčné svatosti a velkoleposti. Oči všech bytostí byly otevřeny, aby patřily na krásu Tvé zářící líce, a přesto se žádné nepodařilo hledět na jasné světlo Tvé tváře. Ruce těch, již jsou Ti nablízku, se od doby, kdy byla zřízena Tvá slavná svrchovanost a ustavena Tvá svatá vláda, k Tobě spínají v úpěnlivé prosbě, přece však se nikdo nedokázal dotknout lemu roucha, jež odívá Tvou Božskost a svrchovanou Podstatu. Navzdory tomu nemůže nikdo popřít, že skrze divy Své štědrosti a velkodušnosti Tys vždy byl a jsi svrchovaným pánem nade všemi věcmi, máš moc činit všechny věci a všem věcem jsi blíže, než jsou si ony samy.
- Vzdáleno tudíž budiž Tvé slávě, aby někdo mohl patřit na Tvou úžasnou krásu jakýmkoliv jiným zrakem nežli Tvým vlastním, či slyšet melodie hlásající Tvou všemocnou svrchovanost jakýmkoli jiným sluchem nežli Tvým vlastním. Jsi povznesen příliš vysoko, aby oko jakéhokoli tvora mohlo uzřít Tvou krásu, či aby chápání jakéhokoli srdce mohlo zdolat výšiny Tvého nezměrného vědění. Neb i kdyby ptákům srdcí těch, kdož jsou Ti blízko, bylo umožněno se vznášet, dokud potrvá Tvá vlastní neodolatelná svrchovanost, či stoupat, dokud přetrvá říše Tvé Božské svatosti, na žádný způsob nedokáží překonat omezení, jež na ně uvalil nahodilý svět, ani překročit jeho hranice. Jak pak může ten, jehož samotné stvoření jest vytyčeno takovými omezeními, dospět k Tomu, Kdož jest Pánem Království všeho stvořeného, či vystoupit do nebe Toho, Kdož vládne říším vznešenosti a velkoleposti?
- Jsi oslavován, nezměrně oslavován, ó Nejmilovanější! Ježto jsi nařídil, že nejzazší mez, k níž se mohou vznést ti, již k Tobě pozvedají své srdce, je doznat, že není v jejich silách vstoupit do říší Tvé svaté a všepřesahující jednoty, a že nejvyšší postavení, jehož mohou dosáhnout ti, již touží Tě poznat, je připustit, že nedokáží dospět k útočišti Tvého vznešeného vědění, úpěnlivě Tě tudíž prosím při této bezmocnosti, kterou Ty miluješ a kterou jsi předepsal jako cíl pro ty, již dorazili a dospěli ke Tvému dvoru, a při záři Tvé líce, která obklopuje všechny věci, a při ráznosti Tvé Vůle, již bylo vytvořeno veškeré stvoření, abys neodepřel divy Svého milosrdenství těm, již svou naději upírají na Tebe, ani neodřekl poklady Své milosti těm, již Tě hledají. Zažehni pak v jejich srdcích pochodeň Své lásky, ať její plamen může strávit vše krom jejich divuplné vzpomínky na Tebe a ať v oněch srdcích nezůstane žádná stopa vyjma skvostných důkazů o Tvé nejsvětější svrchovanosti, aby z končin, v nichž přebývají, nebyl slyšet žádný hlas vyjma hlasu, jenž velebí Tvou soucitnost a moc, aby na zemi, po níž kráčí, nesvítilo žádné světlo krom světla Tvé krásy, a aby v žádné duši nebylo možné objevit nic mimo zjevení Tvé tváře a známek Tvé slávy, aby Tvoji služebníci mohli projevat pouze to, co Tě potěší, a plně se poddali Tvé nejmocnější vůli.
- Sláva budiž Tobě, ó můj Bože! Síla Tvé moci jest mi svědkem! Nemám nejmenších pochyb, že pokud by svatý dech Tvé milující laskavosti a vánek Tvé štědré přízně ustal byt jen na okamžik a nedýchal na vše stvořené, veškeré stvoření by zaniklo a ze všech, již jsou na nebesích i na zemi, by nezbylo vůbec a naprosto

nic. Necht' jsou tudíž podivuhodné důkazy o Tvé transcendentní síle vynášeny do nebe! Necht' je do nebe vynášena mociplnost Tvé velebné moci! Necht' je do nebe vynášena majestátnost Tvé vše obklopující velikosti a povzbuzující účinek Tvé vůle! Tvá velikost jest taková, že kdybys zraky všech lidí soustředil do zraku jednoho Tvého služebníka a všechna jejich srdce stlačil do jeho srdce a kdybys mu umožnil, aby v sobě užíval všechny věci, jež jsi stvořil Svou silou a zformoval Svou mocí, a kdyby měl tento služebník po celou věčnost hloubat nad říšemi Tvého stvoření a rozsahem Tvého díla, spolehlivě by objevil, že neexistuje nic stvořeného, co by nebylo zastíněno Tvou vše si podrobující mocí a oživováno Tvou vše pojímající svrchovaností.

7. Pohlédni tedy na mne, ó můj Bože, jak před Tebou ležím tváří v prachu, doznávám svou bezmocnost a Tvou všemohoucnost, svou chudobu a Tvé bohatství, svou pomíjivost a Tvou věčnost, své naprosté ponížení a Tvou nekonečnou slávu. Uznávám, že není jiného Boha krom Tebe, že nemáš nikoho, kdo by Ti byl rovnocenný či Ti byl společníkem, nikoho, kdo by se Ti vyrovnal či Ti byl sokem. Ve své nedosažitelné vznešenosti jsi od věčnosti povznesen nad chválu kohokoli vyjma Sebe sama a budeš i nadále ve Svě vše přesahující jedinství a slávě navždy posvěcen nad oslavování kýmkoli vyjma Sebou Samým.
8. Přísahám při Tvé moci, ó můj Milovaný! Zmiňovat se o jakékoli stvořené věci nepřisluší Tvému nejvznešenějšímu Já a udělovat chválu jakémukoli z Tvých tvorů by bylo zcela nehodno Tvé velké slávy. Ba, taková zmínka by nebyla ničím jiným než rouháním proneseném na dvoře Tvé svatosti a taková chvála by se nerovnal nicemu menšímu než prohřešku vůči důkazům Tvé Božské svrchovanosti. Neb pouhopouhá zmínka o kterémkoli z Tvých tvorů by sama o sobě naznačovala tvrzení o jejich existenci před dvorem Tvé jedinství a jednoty. Takové tvrzení by nebylo ničím než otevřeným rouháním a skutkem bezbožnosti, podstatou znesvěcení a svévolným zločinem.
9. Pročež svou duší, svým duchem, celou svou bytostí dosvědčuji, že kdyby Ti, Kdož jsou Rozbřesky Tvé nejsvětější jednoty a Projevy Tvé všepřesahující jedinství, byli schopni se vznášet, dokavad přetrvá Tvá vlastní svrchovanost a potrvá Tvá vše si podrobující pravomoc, nakonec by nedokázali dospět byt' je do prostor dvora, kde jsi zjevil blysknavost jen jediného ze Svých nejmocnějších Jmen. Oslavován, oslavován tedy budiž Tvůj úžasný majestát. Oslavována, oslavována budiž Tvá nedostižná vznešenost. Oslavována, oslavována budiž výtečnost Tvého královského postavení a ušlechtilost Tvé pravomoci a síly.
10. Nejlepší schopnosti, jimiž oplývají učení, a veškeré pravdy, které při hledání drahokamů Tvého vědění objevili; nejjasnější skutečnosti, jimiž byli obdařeni moudří, a veškerá tajemství, která ve snaze proniknout záhadami Tvé moudrosti odkryli – to vše bylo stvořené tvořící silou Ducha vdechnutého do Pera, které vytvořily Tvé ruce. Jak pak může to, co Tvé Pero stvořilo, pojmout ony poklady Tvé Víry, jimiž ono Pero bylo na Tvůj příkaz obmyšleno? Jak může vůbec vědět o Prstech, které Tvé Pero svírají, a o Tvé milosrdné přízni, již bylo obdařeno? A ježto nedokáže tohoto postavení dosáhnout, jak si jen může uvědomit existenci Tvé ruky, která ovládá Prsty Tvé moci? Jak může dospět k porozumění povahy Tvé Vůle, jež podněcuje pohyb Tvé Ruky?
11. Oslavován, oslavován budiž Ty, ó můj Bože! Jak jen mohu kdy doufat, že vystoupím do nebe Tvé nejsvětější vůle či získám přijetí do svatostánku Tvého Božského vědění, když vím, že myslí moudrých a učených nejsou schopny proniknout do tajemství Tvého díla – díla, jež samo o sobě není ničím jiným než stvořením Tvé vůle?
12. Chvála budiž Tobě, ó Pane, můj Bože, můj Mistře, můj Vlastníku, můj Králi. Když jsem nyní před Tebou doznal svou bezmoc a bezmoc všeho stvořeného a uznal svou chudobu a chudobu veškerého stvoření, volám k Tobě jazykem svým i jazyky všech, již jsou na nebi i na zemi, a zapřísahám Tě srdcem svým i srdci všech, již vstoupili do stínu Tvých jmen a Tvých přídomků, abys nám neuzavřel dveře Svě milující laskavosti a milosti, ani nedopustil, aby na naše duše přestal vát vánek Tvé štědré péče a přízně, ani nedovolil, aby se naše srdce zaobírala kýmkoli jiným nežli Tebou ani aby se naše myslí zaměstnávaly jinou připomínkou než připomínkou Tebe sama.
13. Při slávě Tvé moci, ó můj Bože! Kdybys mě učinil králem nad Svými říšemi a dosadil mne na trůn Svě svrchovanosti a Svou silou do mých rukou vložil otěže veškerého stvoření a kdybys způsobil, že se budu, byt' jen na okamžik, zabývat těmito věcmi a zapomenou na úžasně vzpomínky spjaté s Tvým nejmocnějším,

nejdokonalejším a nejvznešenějším Jménem, má duše by stále nebyla uspokojena a bodavá bolest v mém srdci utišena. Nikoli, v tomto stavu bych se považoval za nejchudšího z chudých a nejubožejšího z ubohých.

14. Do nebe vynášeno budiž Tvé jméno, ó můj Bože! Nyní, když jsi mi dal porozumět této pravdě, zapřísahám Tě při Tvém Jménu, jež žádný svitek nemůže unést, jež si žádné srdce neumí představit a jež žádný jazyk nedokáže vyslovit – Jménu, jež zůstane ukryté, dokud jest skryta Tvá vlastní Podstata, a jež bude oslavováno, dokud jest velebeno Tvé vlastní Bytí –, abys dříve než se současný rok nachýlí ke konci, rozvinul vlajky své nezpochybnitelné nadvlády a triumfu, ať může být celé stvoření obohaceno Tvým bohatstvím a vynášeno prostřednictvím zušlechťujícího vlivu Tvé všepřesahující svrchovanosti a ať mohou všichni povstat a podporovat Tvou Věc.
15. Tys vpravdě Všemocný, Převysoký, Přeslavný, Vše si podmaňující, Vševlastní.

Ridván

- 6 -

Ve jménu Toho, Kdož Svou září zalil veškeré stvoření!

- N**astal čas Božského jara, ó Nejvznešenější pero, neb Svátek Nadevše milosrdného kvapem blíží se. Pohni se a před veškerým stvořením do nebe vynášej jméno Boží a oslavuj Jeho chválu tak, aby se vše stvořené mohlo obrodit a býti vytvořeno nové. Mluv a nezůstávej v klidu. Denice blaženosti září nad obzorem Našeho jména Blažený, poněvadž království jmen Božích bylo ozdobeno okrasou jména tvého Pána, Stvořitele nebes. Povstaň před národy země a vyzbroj se mocí tohoto Největšího jména a nebuď z těch, kdož otálejí.
- Zdá se Mi, žes ustalo ve svých tazích a nemíháš se více po Mé Desce. Že by tě ohromil jas Božské tváře nebo tě plané řeči svéhlavých naplnily žalem a ochromily tě, až jsi znehybnělo? Měj se na pozoru, ať ti nic nezabrání velebit velikost tohoto Dne – Dne, kdy Prst majestátu a moci rozlomil pečeť Vína znovushledání a svolal všechny, kdož jsou v nebesích, i všechny, kdož jsou na zemi. Chceš raději otálet, když tě již ovanul vánek ohlašující Den Boží, či snad jsi z těch, kteří jsou od Něj odděleni jakoby závojem?
- Ani jedinému závoji jsem nedovolil, ó Pane všech jmen a Stvořiteli nebes, aby mi zabránil poznat slávu Tvého Dne – Dne, jenž jest lampou vedení celému světu a znamením Dávného z dnů všem, kdož v něm přebývají. Mé mlčení jest důsledkem závoju, jimiž jsou před Tebou zaslepeny oči Tvých tvorů, a má němota jest kvůli překážkám, které brání Tvému lidu rozpoznat Tvou pravdu. Ty víš, co jest ve mně, já však nevím, co jest v Tobě. Tys Vševědoucí, Se vším obeznámený. Při Tvém Jménu, jež vyniká nad všechna ostatní jména! Kdyby ke mně kdy dospěl Tvůj nade vším vládnoucí a vše si podrobující rozkaz, dal by mi sílu vzkřísit duše všeho lidu Tvým nejvznešenějším Slovem, jež jsem slyšel pronesené Tvým Jazykem moci ve Tvém Království slávy. Umožnil by mi ohlásit, že se zjevila Tvá blysknavá tvář, skrze niž se to, co bývalo lidským očím skryto, projevilo ve Tvém Jménu Srozumitelný, Nejvyšší ochránce, Sám o Sobě jsoucí.
- Cožpak můžeš, ó Pero, v tento Den nalézt jiného nežli Mne? Co se stalo se stvořením a jeho projevy? Co se jmény a jejich královstvím? Kam se podělo vše stvořené, viděné i neviděné? A co skrytá tajemství vesmíru a jeho zjevení? Hle, veškeré stvoření pominulo! Nic nezůstává, jen Má Tvář, Vždy stálá, Oslnivá, Přeslavná.
- Toto jest Den, kdy nelze spatřit nic, nežli září Světla linoucího se z obličeje Tvého Pána, Milostivého, Nejštědřeji poskytujícího. Svou neodolatelnou vše si podmaňující svrchovaností jsme vpravdě dali všem duším vyhasnout. Nato jsme na znamení Své milosti k lidem povolali k životu nové stvoření. Já jsem vpravdě Nadevše štědře poskytující, Dávný z dnů.
- Toto jest Den, kdy nespátřený svět volá: „Veliká jest tvá požehnanost, ó země, neb ses stala svému Bohu podnožkou a byla jsi vyvolena, aby na tebe byl vsazen Jeho mocný trůn.“ Říše slávy se ozývá: „Kdyby ti tak mohl být obětován můj život, neb Ten, Jehož Nadevše milosrdný miluje, na tobě mocí Svého Jména, příslibného všem věcem, ať minulým či budoucím, ustavil Svou svrchovanost.“ Toto jest Den, kdy vše, co lahodně voní, svou vůni získalo z vůně Mého roucha – z roucha, jež svým aroma ovanulo celé stvoření. Toto jest Den, kdy z Vůle Nadevše milosrdného vytryskly běhuté vody života věčného. Svým srdcem i duší si pospěšte a vypijte svůj díl, ó Shromáždění říší na výsostech!
- Rci: On jest Tím, Jenž jest Projevem Toho, Kdož jest Nepoznatelný, Neviditelný z Neviditelných, kéž byste to chápali! On jest Tím, Jenž před vámi odhalil Klenot skrytý a drahocenný, kéž byste jej hledali. On jest Tím, Jenž jest oním Milovaným všech věcí, ať minulých či budoucích, kéž byste k Němu upnuli své srdce i naději!
- Zaslechli jsme hlas tvé prosby, ó Pero, a tvé mlčení ti odpouštíme. Čímpak jsi tak moc ohromeno?
- Zmocnilo se mne opojení z Tvé přítomnosti, ó Milovaný všech světů, a opanovalo mne.
- Povstaň a celému stvoření zvěst hlásej, že Ten, Kdož jest Nadevše milosrdný, namířil Své kroky k Ridvánu

a vstoupil do něj. Veď pak lidstvo do zahrady potěšení, jíž Bůh učinil Trůnem Svého Ráje. Vyvolili jsme si tě jako Svou nejmocnější Polnici, jejíž zatroubení ohlásí zmrtvýchvstání všeho lidstva.

11. Rci: toto jest Ráj, do jehož listoví víno promluvy vepsalo svědectví: „Ten, Jenž býval lidským očím skryt, se opásán svrchovaností a mocí zjevil!“ Toto jest Ráj, jehož šelestící listy hlásají: „Ó vy, kdož přebýváte v nebesích a na zemi! Objevilo se, co se dosud nikdy neobjevilo. Ten, Kdož od věčnosti ukrýval Svou Tvář před zraky stvoření, přišel!“ Ševelící vánek, jenž tam poletuje mezi větvemi, přináší volání: „Ten, Jenž jest svrchovaným Pánem veškerenstva, se zjevil. Království náleží Bohu,“ a z vod, které tam tekou, se ozývá zurčení: „Všechny oči se radují, neboť Ten, Jehož nikdo nespatrił a Jehož tajemství žádný neodkrył, pozvedł závoj slávy a odhalil líc krásy.“
12. V onom Ráji, z výšin jeho nejvznešenějších komnat, Panny nebeské vzkřikly a zvolaly: „Jásejte, vy, kdož obýváte říše na výsostech, neb prsty Toho, Kdož jest Dávný z dnů, v samotném srdci nebes zvoní na Největší zvon ve jménu Přeslavného. Ruce štědrosti podávají kolem pohár života věčného. Přistupte a vypijte svůj díl. Pijte se zdravou chutí, ó vy, již jste učiněným ztělesněním touhy, vy, již jste vtělením prudké žádosti!“
13. Toto jest Den, kdy Ten, Jenž jest Zjevitel jmen Božích, vystoupil ze Svatostánku slávy a rozhlásil mezi všechny, kdož jsou v nebesích, a všechny, kdož jsou na zemi: „Odložte poháry Ráje se vši životodárnou vodu v nich, neb, hle, lid Bahá vstoupil do blaženého příbytku Božské přítomnosti a napil se vína znovushledání z kalicha krásy svého Pána, Vševlastníčího, Nejvyššího.“
14. Zapomeň na svět stvoření, ó Pero, a obrať se k tváři svého Pána, Pána všech jmen. Ozdob pak svět ornamentem přízně svého Pána, Krále věčných dnů. Neb k Nám proniká vůně Dne, kdy Ten, Kdož jest Touhou všech národů, zaplaví království neviděného i viděného jasmem svitu Svých nejznamenitějších jmen a obklopí je září světél Svě nejmilostivější přízně – přízně, již neocení nikdo vyjma Toho, Jenž jest všemocným Ochráncem veškerého stvoření.
15. Nepohlížej na Boží tvory jinak než laskavým a soucitným okem, neb Naše milující prozřetelnost prostoupila vším stvořeným a Naše milost obsáhla zemi i nebesa. Toto jest Den, kdy praví služebníci Boží popijí ze životodárných vod znovushledání, Den, kdy ti, kdož jsou Mu nablízku, mohou pít z pokojně plynoucí řeky nesmrtelnosti, a ti, již věří v Jeho jednotu, z vína Jeho přítomnosti, ježto poznali Toho, Kdož jest Nejvyšší a Poslední ze všech Cílů, Toho, v Němž Jazyk majestátu a slávy rozezvučel volání: „Království jest Mé. Já Sám jsem Svým vlastním právem jeho Vládc.“
16. Upoutej srdce lidí voláním Toho, Jenž jest samojediný Milovaný. Rci: Toto jest hlas Boží, kdybyste jen naslouchali! Toto jest Úsvit Zjevení Božího, kéž byste to jen věděli. Toto jest Místo rozbřesku Věci Boží, kéž byste je poznali. Toto jest Pramen příkázání Božího, kéž byste jej posuzovali spravedlivě. Toto jest Tajemství zjevené i skryté, kéž mu porozumíte. Ó národy světa! V Mém jménu, které přesahuje všechna ostatní jména, odhodte věci, jež vlastníte, a ponořte se do tohoto Oceánu, v jehož hlubinách se ukrývají perly moudrosti a promluvy, do Oceánu, jenž se vzdouvá v Mém jménu Nadevše milosrdný. Taková ponaučení vám uštěďruje Ten, u Něhož jest Matka knih.
17. Nejmilovanější přišel. Jeho pravice třímá zapečetěné Víno Jeho jména. Šťastný to člověk, jenž se k Němu obrátí, vypije svůj díl a zvolá: „Chvála budiž Tobě, ó Zjeviteli Božích znamení!“ Při spravedlnosti Všemocného! Mocí pravdy se projevila každá skrytá věc. Na znamení Jeho milosti byla seslána veškerá přízeň Boží. Vody života věčného byli lidem nabídnuty ve své plnosti. Ruka Draze milovaného nechala kolovat každický pohár. Přiblížte se a neotálejte, byť i jen na kratičkový okamžik.
18. Požehnaní jsou ti, kdož se vznesli na křídlech odpoutání a dospěli do postavení, které, jak určil Bůh, zastihuje veškeré stvoření, ti, již se od Jeho Věci nenechali odklonit marnivými představami učenců, ani početnými zástupy pozemskými. Jest mezi vámi někdo, ó lidé, kdož se zřekne světa a přiblíží se k Bohu, Pánu všech jmen? Kde lze nalézt toho, kdož skrze sílu Mého jména, jež přesahuje vše stvořené, od sebe odhodí lidské vlastnictví a celou svou mocí přilne k tomu, co mu kázal následovat Bůh, Jenž zná neviděné i viděné? Tak byly lidem seslány Jeho dary, naplněno Jeho svědectví a nad Obzorem milosrdenství zazářil Jeho důkaz. Bohatou odměnu získá ten, kdož uvěřil a zvolal: „Chválen jsi Ty, ó Milovaný všech světů! Do nebe vynášeno budiž Tvé jméno, ó Ty, Touho každého chápajícího srdce!“

19. Jásejte převelikou radostí, ó lidé Bahá, když si připomínáte Den nejvyššího štěstí, Den, kdy Jazyk Dávného z dnů promluvil a On opustil Svůj Dům, spěchaje k Místu, odkud zalil veškeré stvoření září Svého jména Nadevše milosrdný. Bůh jest Nám svědkem. Kdybychom odhalili skrytá tajemství onoho Dne, obyvatelé země i nebes by pozbyli vědomí a sešli ze světa, krom těch, jež by zachoval Bůh, Všemocný, Vševědoucí, Nadevše moudrý.
20. Slova Boží mají na Toho, Jenž jest Zjevitelem Jeho nepochybných důkazů, tak opojný účinek, že Jeho Pero se již nemůže více pohybovat. Svou Desku uzavírá těmito slovy: Není Boha krom Mne, Nejvznešenějšího, Nejsilnějšího, Nejznamenitějšího, Vševědoucího.

Ridván

- 9 -

1. Prvního dne, kdy Odvěká krása nastoupil na Svůj Největší trůn v zahradě jménem Ridván, pronesl Jazyk slávy tři požehnaná slova. Za prvé, že v tomto Zjevení byl zrušen zákon meče. Za druhé, že kdokoli, kdo před uplynutím jednoho tisíce let vznese prorocký nárok, jest falešným prorokem. Slovem "rok" jest míněn celý rok a v této věci není dovolena žádná exegeze ani výklad. A za třetí, že Bůh právě v onu hodinu, povznesena budiž Jeho sláva, zalil veškeré stvoření plnou září všech Svých jmen.
2. Následující verš byl zjeven posléze, leč On naznačil, že by měl zaujímat stejné místo jako ostatní tři: že když jest v Jeho přítomnosti zmíněno číkoliv jméno, ať člověka živého či zesnulého, dosáhla tato duše vskutku zmínky o preexistujícím Králi. Požehnání jsou ti, již toho dosáhnou!

Ridván

- 12 -

AUTORIZOVANÝ
PŘEKLAD

Húr-i-'Ujáb (Deska úžasné Panny)

1. **K**rása posvátná zpoza závoje jasně zazářila. Jak úžasná to věc, jak vskutku úžasná!
2. A hle, plamen vytržení mdlobu duší všech přivodil. Jak úžasné to jest, jak vskutku úžasné!
3. Povstavše, vznesli se do požehnaného pavilonu pod trůnem klenby nebeské. Jak úžasná to záhada, jak vskutku úžasná!
4. Rci: Panna věčnosti tvář Svou odhalila, — nechť krása její úžasná budiž vskutku velebena! —
5. vyzařujíc paprsky její oslnivé ze země do nebe. Jak úžasné to světlo, jak vskutku úžasné!
6. Bleskurychlý pohled vyslala, jak kometa pronikavý, — jak úžasný to pohled Její, jak vskutku úžasný! —
7. pohled, jež v plamenech svých stravuje jména všechna a tituly všechny. Jak úžasný to čin, jak vskutku úžasný!
8. Na obyvatele říše prachu zrak Svůj obrátila. Jak úžasný to zrak Její, jak vskutku úžasný!
9. A pak stvoření veškeré zatřásl se a skonalo. Jak ohromující to smrt, jak vskutku ohromující!
10. Ona pak spadnout nechala loknu havraní, ozdobu ducha v noci nejtemnější, — jak úžasný to odstín, jak vskutku úžasný! —
11. z níž vánky ducha vonné linuly se. Jak úžasná to vůně, jak vskutku úžasná!
12. V pravici Svě nesla víno rubínové a v levici Svě porci pokrmu nejvybranějšího. Jak úžasný to půvab, jak vskutku úžasný!
13. Rukama karmínově zbarvenýma krví milenců Svých vášnivých — jak úžasné to jest, jak vskutku úžasné! —
14. nechala v pohárech a kalichách kolovat víno života. Jak úžasný to mok, jak vskutku úžasný!
15. S harfou a loutnou pěla chválu Milovaného Svého. Jak úžasná to píseň, jak vskutku úžasná!
16. Načež srdce roztavena byla v plamenech stravujících. Jak úžasná to láska, jak vskutku úžasná!
17. Z krásy Svě zachovávající bezmezný díl věnovala, — jak úžasný to díl, jak vskutku úžasný! —
18. pak meč Svůj čarovný na hrdlo milenců Svých položila. Jak úžasná to rána, jak vskutku úžasná!
19. Zableskly se zuby Její, jako perly bělostné, sotvaže se usmála. Jak úžasná to perla, jak vskutku úžasná!
20. Načež srdce těch, kdož vědí, vzkřikla a vzlykala. Jak úžasná to zbožnost, jak vskutku úžasná!
21. Leč ti, kdož pochybují a sebou se pyšní, pravdu Její popřeli. Jak ohromující to popření, jak vskutku ohromující!
22. A slyšíc to, žalu plna, do příbytku Svého odebrala se. Jak ohromující to zármutek, jak vskutku ohromující!
23. Vrátila se tam, odkud přišla: jak vznosnými kroky kráčela! Jak ohromující to výnos, jak vskutku ohromující!
24. Výkřik trýzně vzkřikla, by věci všechny vniveč obrátila. Jak ohromující to hoře Její, jak vskutku ohromující!
25. A ze rtů Jejích tato slova varování a kárání proudem řinula se — jak ohromující to proud, jak vskutku ohromující! —

26. „Pročpak Mně odporujete, ó lidé Knihy?“ Jak ohromující to jest, jak vskutku ohromující!
27. „Tvrdíte, že jste Pánem vedeni a milováni?“ Při Bohu! Jak ohromující to lež, jak vskutku ohromující!
28. „Ó přátelé moji,“ pronesla, „znovu již nepřijdeme,“ — jak úžasný to návrat, jak vskutku úžasný! —
29. „nýbrž tajemství Boží v Písmech Jeho a Knihách Jeho ukryjeme,“ jak nařízeno jest Tím, Kdož vskutku mocný a velkodušný jest!
30. „Ani Mne nenaleznete, dokud Přislíbený v Den soudný neobjeví se.“ Při životu Mém! Jak ohromující to ponížení, jak vskutku ohromující!

Ridván

- 17 -

Ve jménu Boha, Všemocného, Neomezeného!

- Ch**vála budiž Tobě, ó můj Bože, že jsi shromáždil Svě milované, aby oslavili Tvůj Největší svátek, Svátek, v němž jsi nádherou Svých nejznamenitějších jmen zalil všechny, kdož jsou v nebi i na zemi, Svátek, v němž nad obzorem Tvé vůle jasně zazářila Denice pravdy a na trůn Tvého milosrdenství nastoupil Odvěký král.
- Toto jest devátý den Ridvánu, ó můj Bože, a v tento den jeden z Tvých milovaných jako znamení své lásky ke Tvé kráse a oddanosti Tobě požádal Toho, Kdož jest Projevem Tvého Já a Rozbřeskem Tvé slávy, aby se ze Svě komory ve vězení odebral do jiné. Tam před Tvou přítomností rozprostřel ty ze Tvých darů, které dokázal opatřit, byť lidé vydrancovali veškerý jeho majetek i majetek dalších z Tvých milovaných. Ó Pane, ježto jsi je shromáždil vůkol Sebe a pomohl jim dosáhnout této nebetyčné milosti, obdař je stálostí ve Tvé Věci a jejich srdce spoj tak, aby v jejich středu nevyvstaly žádné neshody. Pročež dej, aby vedli všechny lidi k tomuto Zdroji světla, jemuž podobný oko stvoření nikdy nespátrilo a který nemá v říši viděného a neviděného obdoby.
- Ty dobře víš, ó Pane, že bylo touhou všech, již Tě obklopují, aby Tě ve dnech Ridvánu přijali. Několika jim bylo v souladu s jejich prostředky umožněno této pocty dosáhnout, zatímco jiným toto bylo kvůli jejich nedostatku odepřeno. Tito se spokojili s tím, že nechali v bílých nádobách kolovat ono karmínově zbarvené víno, jež jest vylouhováno z lístků z Číny¹. Zapřísahám Tě, ó můj Bože, při Tvém Slovu, které jsi učinil magnetem pro srdce a duše lidí, Slovu, jímž jsi přivedl Svě služebníky do nebe Svě milující laskavosti a k obzoru Svě milosti a velkodušnosti, abys od těch prvně jmenovaných přijal vše, čeho na Tvé stezce dosáhli, a abys pro ty druhé stanovil odměnu za vše, čeho dosáhnout zamýšleli. Tys vpravdě Pán velkodušnosti a štědrosti, milosti a slávy. Ó Pane, pomoz určitým duším mezi nimi, aby poznali sebe sama a zkrotili svůj jazyk, ať nepronesou nic, co by ponížilo jejich postavení a přivedilo jejich dílo vniveč. Ty máš vpravdě moc nade vším.
- Slyšíš, ó Pane, hořekování upřímných z řad Tvých milovaných, jimž bylo zabráněno se s Tebou setkat během těchto dní, dní, jež jsi určil jako svátek pro Svě lidi a jako poklad a poctu pro obyvatele Tvé říše. ... Přijmi od nich, ó Pane, to, co si předsevzali ve své lásce k Tobě, a urči pro všechny z nich do jednoho odměnu pro ty, kdo dosáhli všeho dobra, jež máš v zásobě. Ty máš vpravdě moc nade vším.
- Mimoto, ó můj Bože, pohledy oka Svého milosrdenství pozři na Svě milované, jež jsou roztroušeni po zemi Há². Otálejí tam od té doby, kdy jim bylo zabráněno vyhledat úkryt ve stínu Stromu Tvé jednosti. Ó Pane, neupírej jim věci, které vlastníš. Tys věru Vládce nebes i země. Není Boha krom Tebe, Všemocného, Nadevše moudrého. Chvála budiž Tobě, ó Pane světů a Touho všech těch, již Tě rozpoznali!
- Sláva Tvé moci jest mi svědkem, ó můj Bože! Patří se, aby všichni položili svůj život pro Tvé ucho, které slyší nářky Tvých vroucných milujících ve všech zemích a vzdechy Tvých přátel, trpících v ruku Tvých nepřátel. Hlas jejich hořekování byl vskutku pozvednut kvůli jejich lásce k Tobě a jejich srdce jsou stravována ohněm odloučení ve Tvých dnech. Nechť jest má duše vykoupením za Tvou snášlivou vytrvalost, ó Líci slávy, a nechť jest můj duch obětí za Tvou shovívavost, ó Ty, Jehož ruka jest královstvím země i nebes!
- Přísahám při Tvé slávě, ó Milovaný těch, již po Tobě touží, a Touho těch, již opečovávají Tvou lásku! Kdyby kdokoli prozíravý jemně zatlačil na tuto svatou Desku, viděl by, jak z ní proudí krev mého srdce, krev, která se rozpustila pro lásku Tvou a těch, jimž bylo zamezeno spatřit Tvou tvář poté, co namířili své kroky k Tobě a přišli pobývat uvnitř města či v jeho prostorách. Kéž jest celá má bytost nabídnuta jako oběť Tvé trpělivosti, ó Pane moci a síly! Kéž jest má duše vykoupením za tvou shovívavost, ó Ty, strach před Jehož hněvem rozechvěl srdce obyvatel království jmen!

¹ Odkaz na čaj.

² Haifa.

8. Chvála budiž Tobě, ó Útěcho srdcí lidu Bahá! Dosvědčuji, ó můj Bože, že nikdo krom Tebe nemůže pochopit Tvou neproniknutelnou moudrost ani porozumět pravdám a tajemstvím střeženým ve všem, co pochází z četných známek Tvé síly a projevů Tvé vůle. Krom toho Tě snažně prosím, ó můj Bože, abys milostivě umožnil mým milovaným Ti prostřednictvím svého charakteru a chování prokazovat pohostinnost, ať nebeská tabule Tvé milující laskavosti může být tímto rozprostřena přede všemi Tvými služebníky a ať se kolem ní mohou shromáždit všechny národy světa! Toto jest vskutku pravý význam pohostinnosti, kterou člověk prokazuje svým bližním. Tvá moc a Tvá síla jsou věru rovni věcem všem. Chvála budiž Tobě, ó Pane světů, Ty, Jehož síla obepíná nebesa i zemi!

Ridván

- 21 -

REVIDOVANÝ
PROZATÍMNÍ
PŘEKLAD

Lawh-i-‘Ashiq va Ma’shúq (Deska milujícího a milovaného)

On jest Vznešený, Transcendenní, Nejvyšší.

- O**svobodte se, ó slavíci Boží, z houštin a trnoví bídosti a ubohosti a vzletněte k růžové zahradě nepomíjivé nádhery. Ó Mí přátelé prodlévající na prachu! Pospěšte si ke svému nebeskému příbytku. Oznamte sobě samým tuto radostnou zvěst: „Ten, Jenž jest Nejmilovanější, přišel! Korunoval se slávou Zjevení Božího a před tváří lidí odemkl brány Svého dávného Ráje.“ Nechtě všechny oči jásají a nechtě se každé ucho raduje, neb nastal čas patřit na Jeho krásu, nastal ten správný čas naslouchat Jeho Hlasu. Hlásejte všem roztouženým milujícím: „Zřete, váš Draze milovaný vkročil mezi lidi!“ a poslům Panovníka lásky sdělte zvěst: „Hle, Uctívaný se objevil vystrojen v plnosti Své slávy!“ Ó vy, kdož milujete Jeho krásu! Proměňte trýzeň svého odloučení od Něj v radost z nekonečného shledání a nechte, ať se v lahodnosti Jeho přítomnosti rozplyne hořkost vaší vzdálenosti od Jeho dvora
- Hleďte, jak hojná milost Boží, snášejíci se z oblak Božské slávy, obsáhla v tento den celý svět. Neb zatímco ve dnech minulých každý milující prosil a hledal svého Milovaného, dnes jest to Milovaný Sám, Jenž Svě milující volá a zve je do Svě přítomnosti. Dbejte, ať nepozbudete tak drahocenné přízně, střežte se, ať neznevážíte tak nevšední známku Jeho milosti. Nežříkejte se nepomíjejícího prospěchu a nespokojte se s tím, který pomine. Pozvedněte závoj, jenž halí váš zrak, a rozptylte temnotu, kterou jest obestřen, ať můžete pohlédnout na obnaženou krásu tváře Milovaného, spatřit to, co žádné oči nespatriily, a uslyšet to, co žádné ucho neslyšelo.
- Slyšte Mne, ó smrtelní ptáci! V Růžové zahradě neměnné nádhery rozkvetl Květ, ve srovnání s Nímž jest každý jiný květ pouhým trnem a před jasem Jehož slávy sama podstata krásy nevyhnutelně zbledne a zvadne. Povstaňte tedy a se vším nadšením svých srdcí, s veškerou dychtivostí svých duší, s plným zápalem své vůle a se soustředěným úsilím celé své bytosti se snažte dospět k ráji Jeho přítomnosti a usilujte o to ucítit aroma nepomíjejícího Květu, dýchat sladkost svatosti a obdržet díl této vůně nebeské slávy. Kdo se touto radou řídí, rozlomí své řetězy, ochutná odevzdanost okouzlené lásky, dosáhne touhy svého srdce a odevzdá svou duši do rukou Milovaného. Rozmetav svou klec, jako pták ducha vzletne ke svému svatému a věčnému hnízdu.
- Noc vystřídala den a den vystřídá noc, hodiny a chvíle vašich životů přišly a odešly, a přec se žádný z vás ani na jediný okamžik neuvolil oprostít se od toho, co zaniká. Hněte sebou, ať krátké okamžiky, jichž se vám ještě dostává, nejsou promarněny a ztraceny. Vaše dny pomínou rychlostí blesku a vaše těla budou uložena k odpočinku pod baldachýn prachu. Čeho pak budete moci dosáhnout? Jak budete moci odčinit své dřívější selhání?
- Věčná svíce plane ve své obnažené slávě. Hleďte, jak stravuje všechny smrtelné závoje. Ó vy, mūrám podobní milovníci Jeho světla! Vzdujte každému nebezpečí a zasvěťte svou duši jejímu spalujícímu plameni. Ó vy, kdož po Něm žízníte! Zbavte se všech pozemských náklonností a pospěšte obejmout svého Milovaného. Se zanícením, jemuž se nic nevyrovná, spěchejte, ať k Němu dojdete. Květ, lidským zrakům dosud skrytý, je nyní vašim očím odhalen. On před vámi stojí v nezahaleném jasu Svě slávy. Jeho hlas vyzývá všechny svaté, posvěcené bytosti, aby přišly a sjednotily se s Ním. Šťasten jest ten, kdož se v onu stranu obrátí, a dobře se povede tomu, jenž dospěl ke světlu tak obdivuhodné tváře a zahleděl se naň.

Riḍván

- 24 -

On jest Vždy stálý.

1. **J**est svátek Riḍvánu, doba jarní, kdy se mezi zemí a nebesy zjevila Krása Přeslavného. V tento úžasný Den se na příkaz Toho, Jenž jest Nadevše chválený, před tvářemi všech lidí prudce otevřely brány Ráje a z oblak nebeské přízně se na Jeho nescetná vtělení a projevy ve světě bytí řinuly výlevy božského milosrdenství.

Vyhlášení Bába

- 26 -

Lawh-i-Náqús (Deska zvonu)

On jest Přeslavný.

- T**oto jest zahrada Ráje, v níž ozývají se hymny Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama o Sobě jsoucího, v níž nesou se duši uchvacující melodie zpívané Slavíkem věčnosti na větévkách Božského lotosového stromu, v níž přebývají Panny nebeské, jichž nedotkl se nikdo krom Boha, Přeslavného, Nejsvětějšího, a v níž jest uchovááno to, co přitahuje potřebné ke břehům oceánu pravého bohatství a vede lidi ke Slovu Božímu. A toto vskutku není nic než pravda zjevná.
- Při Tvém jménu „On“! Vpravdě, Ty jsi „On“, ó Ty, Kdož „On“ jsi!¹
- Ó Mnichu božské jednoty! Zazvoň na zvon, neb nadešel Den Páně a Krása Přeslavného vstoupila na trůn Svůj požehnaný a oslnivý. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Húde, Proroku Božského nařízení! Zatrub na polnici ve jménu Boha, Přeslavného, Nejštědřeji poskytujícího, neb na stolci nadpozemské slávy byl ustaven Chrám svatosti. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Vzezření nesmrtelnosti! Zabrňkej prsty ducha na struny posvátné a úžasné, neb objevila se Krása Podstaty božské oděná do hedvábného roucha světla. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Anděli světla! Zaduž na trubku při příchodu tohoto Zjevení, neb písmeno Há' bylo připojeno k písmenu odvěké slávy.² Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Slavíku nebes! Cvrlikej ve jménu Milovaného na větvích této nebeské zahrady, neb krása Růže objevila se zpoza neproniknutelného závoje. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Pěvče Ráje! Trylkuj na větvičkách v těchto úžasných dnech, neb Bůh vše stvořené zalil paprsky Svými blysknavými. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó Ptáku věčnosti! Vznes se vzhůru do výšin těchto, neb Pták věčnosti vznáší se v ovzduší božské blízkosti. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó obyvatelé Ráje! Hlaholte a zpívejte tóny nejsladšími, neb ve Svatostánku nesrovnatelné svatosti zazněla melodie Boží. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó bydlící v Království! Zanotujte jméno Milovaného, neb krása Věci Jeho zazářila zpoza závoje, ozdobená duchem zářivým. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
- Ó přebývající v království jmen! Vyzdobte i ty nejvzdálenější končiny nebes, neb přišlo Největší jméno, vznášejíc se na oblacích všepřesahujícího majestátu. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!

¹ V Tafsír-i-Hú Bahá'u'lláh vysvětluje, že jméno „On“ (čili Huva, skládající se s písmeny Há' a Váv) je Největší jméno Boží, neboť je zrcadlem, v němž se společně odráží všechna Boží jména a přídomky.

² To jest písmeno „B“ ve jménu „Bahá“.

13. Ó občané Panství božských přídomek v Říši slávy! Připravte se vstoupit do přítomnosti Boha, neb jemné váňky svatosti linou se ze svatyně Božské podstaty a to vskutku jest štědrost význačná. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
14. Ó ráji Božské jednoty! Raduj se sám v sobě, neb objevil se ráj Boha, Nejvznešenějšího, Nadevše silného, Vševedoucího. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
15. Ó nebesa velkoleposti! Vzdávejte díky Bohu v nitru svém, neb nebesa svatosti byla pozvednuta na oblohu srdce ryzí čistoty. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
16. Ó slunce světského panství! Zatemni tvář svou, neb nad obzorem oslnivého jitra zazářily paprsky Denice věčnosti. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
17. Ó zemi vědění! Spolkni učenost svou, neb Země pravého vědění rozprostřela se skrze Toho, Kdož jest Já Boha, Přeslavného, Nadevše štědře poskytujícího, Nejvyššího. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
18. Ó lampo pozemské svrchovanosti! Zhasni světlo své, neb ve výklenku věčnosti byla rozsvícena Lampa Boží a osvětila všechny, kdož jsou na nebesích, a všechny, kdož jsou na zemi. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
19. Ó moře světa! Ztište hlukot vln svých, neb přeúžasná Věc rozbouřila Moře karmínové. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
20. Ó Páve Božské jednoty! Pozvedni volání své žalostné uprostřed houštin světa nebeského, neb melodie Boží zazněla blízko ze všech stran. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
21. Ó Kohoute věčnosti! Zakokrhvej zpěv svůj v lesích nadpozemských nebes, neb Vyvolávač Boží zvolal ze všech výšin vznosných. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
22. Ó sročení vášnivých milenců! Plesejte v duších svých, neb skončil den odloučení a Smlouva byla naplněna a Milovaný se objevil přioděn krásou velkolepou a majestátní. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
23. Ó shromáždění mystických vědoucích! Nechtě jsou srdce vaše naplněna radostí, neb pominula doba odlehlosti a objevil se duch jistoty a líc nebeského Mladíka se zaskvěla, ozdobena ornamentem svatosti v ráji Jeho jména Všemocný. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
24. Budiž oslaven, Ó Pane můj Bože! Úpěnlivě tě prosím při Dni Tvém, jímž jsi dal vzniknout všem ostatním dním a v jehož jediném okamžiku jsi spočítal určený čas všeho, co bylo, všeho, co jest a všeho, co bude — Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“! —
25. a při Jménu Tvém, jenž jsi učinil panovníkem království jmen a vládcem všech, kdož jsou na nebesích, a všech, kdož jsou na zemi — Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“! —,
26. abys služebníkům Svým milostivě umožnil zřící se všeho krom Tebe, přiblížit se k Tobě a odpoutat se ode všeho vyjma Tebe. Tys vskutku Bůh síly, moci a milosrdenství. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
27. Umožni jim pak, Ó můj Bože, aby svědčili o jednotě Tvé a vypovídali o jednosti Tvé takovým způsobem, že nebudou hledět na nic krom Tebe a oči své uzavrou před vším ostatním. Tys vpravdě mocný činit, co se Ti zlíbí. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
28. Rozžehni pak v hrudích jejich, Ó můj Milovaný, oheň lásky Tvé, aby spálil zmínku o čemkoliv jiném a aby v sobě dosvědčili, že odpradávná přebýváš v nepřístupných výšinách věčnosti Své, že jsi byl sám s nikým po boku a že navěky zůstaneš tím, čím jsi vždy byl. Není Boha krom Tebe, Pána moci a štědrosti. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!

29. Kdyby totiž služebníci Tvoji, již touží zdolat výšiny jednoty Tvé, srdce svá upnuli k něčemu jinému nežli k Tobě, nemohli by počítáni býti mezi ty, kdož skutečně uvěřili, ani by v nich nebylo nalezeno znamení jedinečnosti Tvé. Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!
30. Budiž oslaven, Ó Pane můj Bože! Ježto jest tomu tak, vzývám Tě, abys z oblaků milosrdenství Svého seslal to, co očistí srdce milovníků Tvých vášnivých a posvětlí duše těch, kdož Tě zbožňují. Pozvedni je tedy mocí Svou transcendentní a dej, ať zvítězí nade všemi, kdož dlí na zemi. Toto jest vskutku to, co jsi milným Svým slíbil skrze Své slovo pravdy: „ A chtěli jsme zahrnout přízní Svou ty, kdož poníženi byli v zemi, abychom je příkladem i dědici učinili.“³ Chvála budiž Tobě, ó Ty, Kdož „On“ jsi, ó Ty, krom Něhož není nikdo jiný než „On“!

³ Korán 28:5

Vyhlášení Bába

- 27 -

AUTORIZOVANÝ
PŘEKLAD

LAWH-I-GHULÁMU'L-KHULD (Deska nesmrtelného Mladíka)

*Toto jest připomínkou toho, což bylo zjeveno v roce šedesát ve dnech Boha,
Všemocného, Pomocníka v nebezpečí, Přeslavného, Vševědoucího.*

1. **H**le, odemknuty byly brány Ráje a posvátný Mladík vyšel z nich, nesa hada zjevného¹. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s vodami křišťálovými.
2. Na tváři závoj měl utkaný prsty moci a síly. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se jménem mocným.
3. Na čele skvěla se Mu koruna překrásná, jež září svou zalila všechny, kdož dlí na nebesích, a všechny, kdož dlí na zemi. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
4. Na ramena padaly Mu kadeře ducha, jako pižmo černé na perlách bílých a třpytivých. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí nadpozemskou.
5. Na pravici prsten měl, ozdobený drahokamem ryzím a požehnaným. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s duchem mocným.
6. Na něm písmem tajným a starodávným vyryto bylo: „Při Bohu! To Anděl jest nejvznešenější.“ A srdce obyvatel říše věčné zvolala: „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se světlem starodávným.“
7. Na líci pravé znamení měl, při pohledu na něž každý chápatý člověk ve víře své zakolísal. A ti, kdož dlí za závojem Neviděného, vzkřikli: „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s tajemstvím mocným.“
8. Toto jest Bod, z něž vědění generací dřívějších i nedávných odvíjí se. A obyvatelé Království zanotovali: „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věděním mocným.“
9. Toto, vpravdě, jest Jezdec Ducha, Jenž krouží kol fontány života věčného. A ti, kdož skrývají se v útočištích nebe nejvyššího, zvolali: „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s odhalením mocným.“
10. Sestoupil ze svatostánku krásy, až stanul jako slunce na vrcholku nebe, ověnčen krásou, jež současně nesrovnatelná i nadpozemská jest. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se zvěstmi přeradostnými!
11. Stojí na vrcholku nebe, rozzářil se jako slunce v nádheře své polední, Jménem Svým mocným osvětluje stolec božské krásy. Načež Vyvolávač zvolal: „Radujte se! Toť Krása Neviděného, přišedši s duchem mocným.“
12. A Panny nebeské vzkřikly ze svých nebeských komnat: „Posvěcen budiž Pán, nejznamenitější ze stvořitelů všech!“ A slavík sladce zazpíval: „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, Jemuž podobného oči oblíbenců Nebes nikdy nespátřily.“
13. A hle, podruhé odemknuty byly brány Ráje klíčem Jeho Velkého jména. „Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se jménem mocným.“
14. A Panna krásy zaskvěla se jako slunce vycházející nad obzor jitra oslnivého. Radujte se! Toť božská Panna, přišedši s krásou neobyčejnou.
15. Vyšla tak krásně vystrojená, že touhou dychtivou uchvátila mysl těch, kdož Bohu blízko jsou. Radujte se! Toť Panna nebeská, přišedši s líbezností svůdnou.

¹ Viz. Korán 7:107

16. Sestupujíc z komnat věčnosti, zpívala s intonací takovou, jež do vytržení uvedla duše upřímných. Radujte se! Toť nesmrtelná Krása, přišedši s tajemstvím mocným.
17. Vznášejíc se ve vzduchu, nechala zpoza závoje zářivého spadnout jediný pramen vlasů svých, — Radujte se! Toť Panna nebeská, přišedši s duchem úžasným —
18. rozptylujíc vůni pramene onoho na veškeré stvoření. Načež tváře svatých zbledly a srdce milenců vášnivých se naplnila krví trýzně. Radujte se! Toť Panna nebeská, přišedši s vůní přesladkou.
19. Při Bohu! Kdož před její krásou oči své zavírá, stává se obětí klamu vážného a omylu zjevného. Radujte se! Toť nesmrtelná Krása, přišedši se světlem zářícím.
20. Obrátila se a vůkol ní kroužili obyvatelé světa tohoto i příštího. Radujte se! Toť Panna nebeská, přišedši se zřízením mocným.
21. Vykročila vpřed, přioděna okrasami vzácnými a nádhernými, až stanula tváří v tvář Mladíkovi. Radujte se! Toť nesmrtelná Krása, přišedši s půvabem okouzlujícím.
22. Zpoza závoje svého vztáhla ruku, zbarvenou zlatě jako sluneční paprsek na čistočisté zrcadlo dopadající. Radujte se! Toť nesmrtelná Krása, přišedši s ozdobou oslnivou.
23. Nesrovnatelné rubínové prsty její uchopily lem závoje, jenž zakrýval tvář Mladíkovi, —Radujte se! Toť nesmrtelná Krása, přišedši s pohledem mocným —
24. a stáhly jej a vtom zachvěly se sloupy Trůnu na výsostech. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
25. Nato duchové všech věcí stvořených se oddělily od těl svých. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
26. A obyvatelé Ráje, když zahlédli záblesk líce Jeho starobylé a zářivé, vedví roztrhli roucha svá. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se světlem blysknavým.
27. V tu chvíli se zpoza závoje mraků voláním sladkým a okouzlujícím ozval Hlas Věčného. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s kouzlem mocným.
28. A ze zdroje nevyzpytatelného příkazu Božího prohlásil Jazyk Neviděného: „Při Bohu! Nikoho podobného tomuto Mladíku oči generací dřívějších nikdy nespátřily.“ Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
29. A panny svatosti vykřikly z komnat panství vznešeného. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed se svrchovaností zjevnou.
30. Při Bohu! Toto jest onen Mladík, Jehož krása jest vroucím přáním Shromáždění nebeského. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
31. Mladík ten pak hlavu Svou pozvedl ke shromáždění andělů nebeských — Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s duchem mocným —
32. a pronesl slovo jediné, načež obyvatelé nebes všichni do jednoho povstali k životu novému. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s mocným na polnici zatroubením.
33. Pohledem podivuhodným pak popatřil na obyvatelstvo země. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s pohledem mocným.
34. A pohledem tím shromáždil je všechny do jednoho. Radujte se! Toť nesmrtelný Mladík, přišed s věcí mocnou.
35. Dalším pohledem pokyn dal několika vyvoleným a pak vrátil se do příbytku Svého ve věčném Ráji. A toto jest vskutku věc mocná!

36. Herold věčnosti ze svého oblaky zahaleného trůnu hlásá: Ó vy, kdož s nadějí čekáte v údolí trpělivosti a věrnosti! Ó vy, kdož toužíte vznášet se v ovzduší blízkosti a znovushledání! Nebeský Mladík, doposud skryt v nedotknutelných pokladnicích Božích, jako Slunce skutečnosti a Duch věčný objevil se z Místa úsvitu nádhery neměnné, ozdoben ornamentem Všemocného a krásou Nadevše chváleného. Všechny, již dlí na nebesích i na zemi, zachránil z nebezpečí smrti a zániku, oblékl je do roucha pravé a věčné existence a obdařil je novým životem.
37. Ono ukryté Slovo, na němž vždy závisely duše všech Poslů Božích a Jeho Vyvolených, projevilo se ze světa neviditelného v rovině viditelné. Sotva skryté Slovo toto zazářilo z Říše nejnějnějšího bytí a naprosté jedinství, aby osvětlilo národy země, zavál odtamtud vánek milosrdenství, očišťuje věci všechny od puchu hříchu a odívaje nesčetné formy existence a skutečnost člověka hávem odpuštění. Podivuhodná milost, jež prostoupila věcmi všemi, byla tak veliká, že vyslovením písmen „B“, „Y“ a „T“ byly vyneseny a zjeveny drahokamy, jež ukrývaly se v pokladnicích tohoto nahodilého světa. Tak se viditelné a neviditelné spojilo v jednom rouchu a skryté a zjevné obléklo do jediného šatu; tak se naprostá nicota dostala do říše věčnosti a čirá pomíjivost získala přístup do dvora života věčného.
38. Pročež, ó vy, milovníci krásy Přeslavného! Ó vy, kdož horlivě hledáte dvůr přítomnosti Všemocného! Toto jest den blízkosti a znovushledání, nikoli doba sváru a planých slov. Jste-li upřímnými milovníky, popatřete na krásu Nejmilovanějšího, jasně zářící a třpytící se jako pravé jitro. Patří se, abyste se oprostili od veškerého připoutání, ať již k sobě samým či k druhým; ba, měli byste se zřici bytí i nebytí, světla i tmy, slávy i ponížení. Utněte své srdce ode všech věcí pomíjivých, ode všech preludů planých a představ marných, abyste mohli čistí a bezúhonní vstoupit do říše ducha a se srdcem zářivým se účastnit nádhery svatosti věčné.
39. Ó přátelé! Víno života věčného proudem teče. Ó milenci! Tvář Milovaného jest odhalena a odkryta. Ó společníci! Oheň Sinaje lásky plane jasně a zářivě. Odhodte břímě lásky a veškeré příchylnosti ke světu tomuto a jako zářiví ptáci nebesť vzlétněte do ovzduší nebeského Ráje a leťte k věčnému hnízdu. Neb bez tohoto život sám nijakou cenu nemá a bez Milovaného jest srdce bezvýznamné.
40. Vskutku, můře podobní milovníci Přeslavného v každém okamžiku obětují životy své vůkol stravujícího plamene Přítele, nezabývajíce se ničím jiným nežli Jím. A přec ne každý pták může dosáhnout takových výšin. Bůh, vpravdě, vede, koho se Mu zachce, na stezku Svou mocnou a vznešenou.
41. Takto obdarováváme obyvatele říše mystické tím, co je přiblíží k pravici života věčného a umožní jim dosáhnout postavení onoho, jež v nebi svatosti vyvýšeno bylo.

Nanebevstoupení Bahá'u'lláha

- 29 -

NOVÝ
NEAUTORIZOVANÝ
PŘEKLAD

Súriy-i-Ghusn (Deska Větve)

On jest Tím, Kdož navěky přebývá v Říši slávy.

- V**ěc Boží sestoupila na oblacích promluvy, zatímco ti, již se k Němu přidali, jsou stíženi trýzní bolestivou. Zástupy Zjevení božského, nesouce korouhve nebeského vnuknutí, sešly z nebes Jeho Desky ve jménu Boha, Všemocného, Nejsilnějšího, a věrní radují se z Jeho vítězství a panství, zatímco popírači jsou naplněni hrůzou.
- Ó lidé! Utíkáte před milosrdenstvím Božím poté, co prostoupilo vše, co jest v nebesích a na zemi? Neměňte za nic milosrdenství toto, jímž vám Bůh prokázal přízeň, ani si jej neodepírejte, neb ti, již se od něj odvrátí, vskutku zakusí ztrátu velikou. Milosrdenství Boží jest jako verše, jež seslány jsou z jednoho a téhož nebe: praví věřící z nich lokají víno života věčného, zatímco bezbožní pijí nápoj oparující. A kdykoli jim jsou na zkoušku předcítány verše Boží, rozhoří se v jejich hrudi oheň nenávisti. Takto zahazují štědrost, kterou je Bůh obdařil, a jsou počítány mezi nedbalé.
- Snažte se, ó lidé, vstoupit do ochranného stínu Slova Božího. Zhluboka z něj pak popijte vybraného vína vnitřního významu a vysvětlení, neb jest zásobárnou živé vody Přeslavného a objevilo se s nedostižnou nádherou z obzoru Vůle Nadevše milosrdného. Rcete: Z tohoto Největšího oceánu se oddělilo Preexistující moře; požehnán budiž ten, kdož dospěl k jeho břehům a našel zde odpočinku.
- Tam ze Sadratu'l-Muntahá vyrostla tato posvátná a slavná Bytost, tato Větev svatosti; dobře jest tomu, kdož vyhledal Její úkryt a přebývá v Jejím stínu. Vpravdě z tohoto Kořene, jež Bůh pevně zasadil do Půdy Vůle Své a Jehož Větev se pozvedla tak, že obsáhne celé stvoření, vyrašil Úd Zákona Božího. Do nebe vynášen tudíž budiž On za toto velkolepé, požehnané, mocné a vznešené Dílo! Přiblížte se k Němu, ó lidé, a okuste ovoce moudrosti a vědění, jež pochází od Toho, Kdož jest Všemocný, Vševědoucí. Kdo jej neokusí, tomu jest odepřena štědrost Boží, i kdyby se podílel na všem, co se může urodit ze země, kež byste to jen chápali!
- Na znamení Naší milosti vzešlo z Největší Desky Slovo – Slovo, jež Bůh ozdobil okrasou Svého vlastního Já a učinil jej vládcem nad zemí a vším, co v ní jest, a znamením Své velikosti a moci mezi jejím lidem, aby jím tak všichni mohli oslavovat svého Pána, Všemocného, Nadevše silného, Nadevše moudrého, a velebit chválu Stvořitele svého a posvátnost Duše Boží, jež pevně vládne veškerému stvoření. To věru nic jiného není nežli Slovo seslané Tím, Kdož jest Vševědoucí, Dávný z dnů.
- Vzdávejte díky Bohu, ó lidé, za to, že se objevil; neb vpravdě On jest pro vás největší Přízní, nejdokonalější štědrostí; a Jeho prostřednictvím jest oživena každá práchnivějící kost. Kdokoliv se k Němu obrátí, obrátil se k Bohu, a kdokoliv se od Něj odvrátí, odvrátil se od Mé Krásy, zavrhl Můj Důkaz a prohřešil se proti Mně. On jest Svěřenstvím Božím mezi vámi, Jeho pověřencem mezi vámi, Jeho projevem pro vás a Jeho zjevem mezi Jeho oblíbenými služebníky.
- Takto Mi bylo přikázáno, abych vám předal poselství Boha, Stvořitele vašeho, a Já splnil jsem, co přikázáno Mi bylo. O tom svědčí Bůh a Jeho andělé a Jeho Poslové a Jeho posvěcení služebníci. Vdechujte tedy sladké vůně Ráje z jeho růží a nebudte z těch, kdož jsou o ně oloupeni. Pospěšte si, abyste získali svůj díl na milosti, kterou vám Bůh udělil, a nedopusťte, abyste se před ní nechali zahalit.
- Seslali jsme Jej v podobě lidského chrámu. Blahoslaven a posvěcen budiž Bůh, Jenž Svým nezrušitelným, Svým neomylným nařízením tvoří, cokoliv se Mu zachce. Ti, kdož se připravují o stín Větve této, jsou ztraceni v divočině bludů, stravováni žárem světských tužeb a patří k těm, již zajisté zahynou.
- Ó lidé! Pospěšte si vstoupit do stínu Božího, ať vás ochrání před sálavým horkem tohoto Dne, v němž nikdo nenajde úkrytu či útočiště, leda ve stínu Jména Jeho, Vždy odpouštějícího, Nejslitovnějšího. Odějte

se, ó lidé, do šatu jistoty, ať vás zaštití před šípy přeludů planých a představ marných a vy se můžete počítat mezi věrné v těchto dnech – dnech, kdy nikdo nemůže dosáhnout jistoty ani docílit stálosti ve Věci Boží jinak než tím, že se zřekne toho, co jest běžné mezi lidmi, a obrátí se ke Kráse této posvátné a zářivé.

10. Ó lidé! Cožpak si chcete vzít za pomocníka raději falešné božstvo nežli Boha? Budete následovat Největší modlu před svým Pánem, Všemocným, Nejsilnějším?¹ Zřekněte se jejich zmínky, ó lidé, a ve jménu Pána svého, Nadevše milosrdného, se chopte kalicha života. Při spravedlnosti Boží! Jediná kapka z kalicha tohoto ožíví veškeré lidstvo, kéž byste to jen věděli.
11. Rcete: Nikdo nebude v tento Den uchráněn před Božím nařízením; nikdo nenalezne útočiště jinde než u Něho. Toto jest vskutku pravda a vše ostatní jest jen omyl zjevný. Bůh všem uložil povinnost učit Věc Jeho v rozsahu jejich schopností. Takové jest nařízení, jež Prst moci a síly zapsal v Deskách slávy nadpozemské. Kdož v tomto Zjevení ožíví jen jedinou duši, jako by oživil lidstvo celé: to Jeho v Den vzkříšení Bůh znovu pozvedne k životu v ráji jednosti Svě, oděného do roucha Jeho vlastního Já, Svrchovaného ochránce, Všemocného, Nadevše štědře poskytujícího. Taková jest povaha pomoci, již můžete poskytnout Pánu svému, a nic jiného není v tento Den v přítomnosti Boha, Pána vašeho a Pána vašich dávných otců, hodno zmínky.
12. Co se týče tebe, ó služebníku, dej sluchu tomu, k čemuž tě nabádáme v této Desce, a vždy vyhledávej milost Pána svého. Rozšiřuj tuto Desku mezi těmi, kdož uvěřili v Boha a ve znamení Jeho, aby dodržovali její příkazy a mohli být počítány mezi spravedlivé.
13. Rcete: Ó lidé! Nešířte na zemi nepokoje a nemějte neshody se svými bližními, neb to by neslušelo těm, kdož ve stínu Pána svého zaujímají postavení těch, již jsou věrni jednomu pravému Bohu. Kdykoli potkáte žíznivou duši, dejte jí napít z poháru života věčného, a kdykoli naleznete slyšící ucho, přednášejte mu verše Boha, Silného, Mocného, Soucitného. Svě jazyky rozvažte laskavými slovy, a zjistíte-li, že se lidé přiklonili ke Svatyni Boží, svolajte je k pravdě; jinak je nechte napospas sobě samým a stavu, jenž jest skutečností nejpekelnějšího ohně. Dávejte si pozor, abyste perly vnitřního významu neházeli před slepé a v srdci jalové, ježto tito jsou zbaveni možnosti spatřit světlo a nejsou schopni rozlišit bezcenný kamínek od vzácné a třpytivé perly. I kdybys po tisíce let přednášel kameni verše slávy nádherné, což jimi bude někdy pohnut či pochopí jejich význam? Nikoli, při tvém Pánu, Nadevše milosrdném, Nejslitovnějším! I kdybys přednesl hluchým všechny verše Boží, což by z nich uslyšeli alespoň jediné písmenko? Nikoli, při Kráse Jeho starověké a slavné!
14. Takto jsme ti předali drahokamy božské moudrosti a promluvy, abys svůj zrak upřel na Pána svého a zbavil se veškeré přichylnosti ke světu. Nechť na tobě a na těch, již přebývají v příbytku svatosti a již jsou obdařeni pravou stálostí ve Věci Pána svého, spočine Jeho duch.

¹ Viz. Korán 4:51

Nanebevstoupení Bahá'u'lláha

- 32 -

REVIDOVANÝ
AUTORIZOVANÝ
PŘEKLAD

Kitáb-i-'Ahd (Kniha Smlouvy)

- A**čkoliv Říše slávy nevlastní žádnou z marnivostí světa, přesto jsme v pokladnici důvěry a odevzdání odkázali Našim dědicům znamenité a drahocenné Dědictví. Neodkázali jsme pozemské poklady ani jsme nepřidali starosti s nimi spojené. Při Bohu! V pozemském bohatství se skrývá strach a jest ukryto nebezpečí. Zvažte a připamatujte si, co Nadevše milosrdný zjevil v Koránu: „Běda každému pomlouvači, jenž na cti utrhá, který bohatství hromadí a stále je počítá.“¹ Pomíjivé jest světské bohatství; vše, co podléhá zániku a změně, není a nikdy nebylo hodno pozornosti, leda do uznané míry.
- Cílem, pro nějž tento Ukřivděný přestál strasti a soužení, zjevoval Svaté verše a podával důkazy, nebylo nic jiného, než uhasit plamen nenávisti a nepřátelství, aby obzor srdcí lidí mohlo ozářit světlo svornosti a aby mohli dospět ke skutečnému míru a pokoji. Z místa úsvitu božské Desky jasně září denice této promluvy a přísluší každému na ni upřít zrak: Vyzýváme vás, ó národy světa, abyste dodržovali to, co povýší vaše postavení. Pevně se držte bázně Boží a neochvějně lpěte na tom, co jest správné. Vpravdě pravím, jazyk má sloužit ke zmínce o tom, co jest dobré, nešpiňte jej nepatřičnou mluvou. Bůh prominul věci minulé. Od nynějška by měl každý zmiňovat to, co se sluší a patří, a měl by upustit od pomluv, urážek a všeho, co způsobuje lidem smutek. Vznešené jest postavení člověka! Přednedávnem vyplynulo toto vzosné Slovo z pokladnice Našeho Pera slávy: Veliký a požehnaný jest tento Den - Den, v němž vše, co bylo ukryto v člověku, jest a bude projeveno. Vznešené jest postavení člověka, pokud se pevně přidrží spravedlivosti a pravdy a neoblomně a neochvějně vytrvá ve Věci. V očích Nadevše milosrdného jest pravý člověk podoben obloze; jejím sluncem a měsícem jest jeho zrak a sluch a jeho zářící a oslnivá povaha jejími hvězdami. Jemu náleží to nejvznešenější postavení a jeho vliv vzdělává svět bytí.
- Každá vnímavá duše, jež se v tento Den nadechla vůně Jeho roucha a s čistým srdcem obrátila svou tvář k přeslavnému Obzoru, jest v Karmínové knize započítána mezi lid Bahá. Uchopte v Mém Jménu kalich Mé milující laskavosti a poté vypijte svůj díl v Mé slavné a divuplné připomínce.
- Ó vy, již přebýváte na zemi! Náboženství Boží tu jest pro lásku a jednotu; nečiňte z něj příčinu nepřátelství či rozbrojů. V očích chápajících lidí a těch, kdož hledí na Nejvelkolepější vizi, byly veškeré účinné prostředky k zajištění a podpoře štěstí a blahobytu dětí lidí již zjeveny Perem slávy. Leč pozemští pošetilci, ponoukáni zlovolnými vášněmi a žádostmi, zůstali neteční k dokonalé moudrosti Toho, Kdož jest vpravdě Nadevše moudrý, zatímco jejich slova a činy jsou poháněny planými přeludy a marnými představami.
- Ó vy, milovaní a důvěrníci Boží! Králové jsou projevy Boží mocnosti a rozbřesky Boží moci a bohatství. Modlete se za ně. On je obdařil vladařstvím na zemi a za Své panství si zvolil srdce lidí.
- Sváry a spory jsou v Jeho Knize kategoricky zakázány. Toto jest nařízení Boha v tomto Největším zjevení. Jest božsky chráněno před zrušením a jest Jím obdařeno leskem Jeho ujištění. Vpravdě, On jest Vševědoucí, Nadevše moudrý.
- Přísluší každému, aby pomáhal těmto rozbřeskům pravomoci a zdrojům příkazu, jež jsou oděny ozdobou spravedlivosti a spravedlnosti. Požehnaní jsou vládci a učenci mezi lidem Bahá. Oni jsou Mými důvěrníky mezi Mými služebníky a projevy Mých příkázání mezi Mým lidem. Nechť na nich spočívá Má sláva, Mé požehnání a Má milost, které prostoupily svět bytí. V této souvislosti, promluvy zjevené v Kitáb-i-Aqdasu jsou takové, že z obzoru jejich slov jasně a oslnivě září světlo božské milosti.
- Ó Mé Větve! Mocná síla, dokonalá moc ukřývá se ve světě bytí. Svůj zrak upírejte na ni a na její sjednocující vliv a nikoli na rozdíly, jež z ní vyvstávají.

¹ Viz. Korán 104:1-2

9. Vůle božského Zůstavitele jest následující: Aghṣánům, Afnánům a Mému příbuzenstvu náleží povinnost, aby všichni do jednoho své tváře obrátili k Nejmocnější větvi. Uvažujte o tom, co jsme zjevili ve Své Nejsvětější knize: „Až nastane odliv oceánu Mé přítomnosti a Kniha Mého Zjevení se uzavře, obračejte své tváře směrem k Tomu, jehož Bůh určil, jenž vyrašil z tohoto Odvěkého kořene.“ Předmětem tohoto posvátného verše není nikdo jiný než Nejmocnější větev [‘Abdu’l-Bahá]. Takto jsme vám milostivě zjevili Svou mocnou Vůli a Já jsem vskutku Milostivý, Nadevše štědře poskytující. Bůh vpravdě nařídil, že postavení Větší větve [Mírzá Muḥammad-‘Alí] jest nižší než postavení Největší větve [‘Abdu’l-Bahá]. On jest vpravdě Nařizovatel, Nadevše moudrý. Rozhodli jsme, že „Větší“ bude následovat po „Největší“, jak nařídil Ten, Kdož jest Vševědoucí, Se vším obeznámený.
10. Každému bylo uloženo projevovat Aghṣánům lásku, avšak Bůh jim neudělil žádné právo na majetek druhých.
11. Ó vy, Moji Aghṣánové, Afnánové a Mé příbuzenstvo! Nabádáme Vás, abyste se báli Boha a konali chvályhodné skutky a činili to, co se sluší a patří a slouží k povýšení vašeho postavení. Vpravdě pravím, bázeň Boží jest největším velitelem, jenž může učinit Věc Boží vítěznou, a voje, jež tomuto veliteli vždy nejlépe příslušely a přísluší, jsou čestná povaha a čisté a dobré skutky.
12. Rcete: „Ó služebníci! Nedopusťte, aby se prostředky pořádku staly příčinou zmatků a nástroj spojení příležitostí ke sváru. Rádi bychom doufali, že se lid Bahá nechá vést těmito požehnanými slovy: „Rci: všechny věci pocházejí od Boha.“ Tento vznešený výrok jest jako voda, jež uhasí oheň nenávisti a nepřátelství, který doutná v srdcích a hrudích lidí. Tímto jediným výrokiem dospějí svářící se národy a příbuzenstva ke světlu pravé jednoty. Vpravdě, On dí pravdu a ukazuje cestu. On jest Nadevše silný, Vznešený, Milostivý.
13. Náleží každému, aby prokazoval Aghṣánům zdvořilost a choval je ve vážnosti, aby tím mohla býti Věc Boží oslavena a Jeho Slovo povzneseno. Tento příkaz byl opakovaně zmíněn a zaznamenán ve Svatém písmu. Dobře se vede tomu, komu jest umožněno dosáhnout toho, co pro něj předepsal Nařizovatel, Dávný z dnů. Jest vám dále nařízeno, abyste chovali v úctě členy Svaté rodiny, Afnány a příbuzenstvo. Dále vás nabádáme, abyste sloužili všem národům a zasazovali se o zlepšení světa.
14. Z nebes promluvy Toho, Kdož jest Touhou světa, bylo sesláno to, co vede k obnově světa a ke spáse národů a příbuzenstev země. Popřejte sluchu radám Pera slávy. Jest to pro vás lepší, než vše, co jest na zemi. To dosvědčuje Má slavná a divuplná Kniha².

² První překlad Kitáb-i-‘Ahd byl publikován v Bahá’u’lláhových deskách zjevených po Kitáb-i-Aqdas.

Nanebevstoupení Bahá'u'lláha

- 33 -

Deska navštívení

- Ch**vála, jež rozedněla se z Tvého nejvznešenějšího Já, a sláva, jež rozeskvěla se z Tvé nejzářivější Krásy, nechť spočívají na Tobě, ó Ty, Jenž jsi Projevem velkoleposti, Králem věčnosti a Pánem všech na nebi i na zemi prodlévajících! Stvrzuji, že Tvým prostřednictvím byly zjeveny svrchovanost Boha a Jeho panství, majestát Boha a Jeho velkolepost, Denice starodávné nádhery svou září zalily nebesa Tvého neodvolatelného nařízení a nad obzorem stvoření zazářila Krása Neviděného. Nadto stvrzuji, že jediný pohyb Tvého Pera uvedl v platnost příkaz „Bud^{ce}“, prozradil skryté Boží Tajemství, povolal k životu veškeré stvoření a dal sestoupit všem Zjevením.
- Nadto svědčím, že skrze Tvou krásu byla odhalena krása Zbožňovaného a skrze Tvou tvář se rozeskvěla tvář Vytouženého a jediným Svým slovem jsi vynesl soud nade všemi stvořenými věcmi – Tobě oddaným jsi dal vystoupit na vrchol slávy a bezvěrcům pak upadnout do nejhlubší propasti.
- Svědčím, že kdo poznal Tebe, poznal Boha, a kdo dosáhl Tvé přítomnosti, dosáhl přítomnosti Boží. Veliká je tudíž blaženost toho, kdo v Tebe a Tvá znamení uvěřil, pokořil se před Tvou svrchovaností, byl poctěn setkáním s Tebou, dosáhl libosti Tvé vůle, kroužil vůkol Tebe a předstoupil před Tvůj trůn. Běda tomu, kdo proti Tobě zhřešil, zapřel Tě, zavrhl Tvá znamení, stavěl se proti Tvé svrchovanosti, povstal proti Tobě, pyšnil se před Tvou tváří, pochyboval o Tvých svědectvích, vymanil se z Tvé vlády a Tvého panství a započítal se tak mezi bezvěrce, jejichž jména vyryly prsty Tvého přikázání na Tvé svaté Desky.
- Ovaň mne tedy, ó můj Bože a můj Milovaný, z pravice Svého milosrdenství a Své milující laskavosti, svatými dechy Své přízně, aby mne mohly odvést od sebe samého a tohoto světa ke dvorům Tvé blízkosti a Tvé přítomnosti. Máš moc činit, co se Ti zlíbí. Tys, vpravdě, nadřizený všem věcem.
- Vzpomínka na Boha a Jeho chvála, sláva Boží a Jeho nádhera nechť spočívají na Tobě, ó Ty, Kdož jsi Jeho Krásou! Svědčím, že oko stvoření nikdy nepohlédlo na ukřivděného, jako jsi Ty. Po všechny dny Svého života jsi byl ponořen do oceánu soužení. Jednou jsi byl v řetězech a poutech, jindy pod hrozbou mečů Svých nepřátel. Přesto jsi však nařídil všem lidem, aby dodržovali, co Ti předepsal Ten, Kdož jest Vševedoucí a Nadevše moudrý.
- Nechť se můj duch stane obětí za křivdy, jež jsi přestál, a má duše vykoupením za protivenství, jež jsi utrpěl. Snažně prosím Boha, při Tobě a při těch, jejichž tváře byly ozářeny skvoucí nádherou světla Tvého vzezření, a při těch, již z lásky k Tobě dodržovali vše, co jim bylo kázáno, aby sejmuli závoje, jež vstoupily mezi Tebe a Tvá stvoření, a zahrnul mne dobrem světa tohoto i příštího. Tys, v pravdě, Všemocný, Nejvznešenější, Přeslavný, Vždy Odpouštějící, Nejslitovnější.
- Žehnej, ó Pane, můj Bože, Božskému lotosovému stromu a jeho listům, jeho větvím a větvičkám, jeho kmenům a výhonkům, dokud vytrvají Tvé nejznamenitější tituly a přetrvají Tvé nejvznešenější přídomky. Ochraňuj je tedy před zlovolností útočníka a voji krutovlády. Tys, vpravdě, Všemocný, Nejsilnější. Požehnej také, ó Pane, můj Bože, Svým služebníkům a služebnicím, již Tě dosáhli. Tys, vpravdě, Nadevše štědrě poskytující, Jehož milost jest nekonečná. Není Boha krom Tebe, Vždy odpouštějícího, Nejštědřejšího.

Umučení Bába

- 34 -

REVIDOVANÝ
PROZATÍMNÍ
PŘEKLAD

1. **N**akloň sluch tomu, ó Můj služebníku, co jest ti sesíláno z Trůnu tvého Pána, Nedostupného, Největšího. Není Boha krom Něj. On povolal k životu Svá stvoření, aby poznali Toho, Kdož jest Slitovný, Nadevše milosrdný. Do měst všech národů vyslal Své Posly, Jež pověřil tím, aby lidem zvěstovali Ráj Jeho libosti a vedli je blíže k Přístavu stálého bezpečí a k Sídlu věčné svatosti a vše přesahující slávy.
2. Někteří byli vedeni Světlem Božím a byli přijati ke dvoru Jeho přítomnosti, z dlaně odevzdanosti se napili vody života věčného a byli započítáni se mezi takové, kteří Jej skutečně poznali a uvěřili v Něj. Jiní se proti Němu vzbouřili a odmítli znamení Boha, Nejsilnějšího, Všemocného a Nadevše moudrého.
3. Staletí se střídala, až došla svého vrcholu v tomto Dni, v Pánu dnů, kdy se nad obzorem milosti projevila Denice Bayánu, Dni, kdy Krása Přeslavného zazářila ve vznešené osobě 'Alího Muḥammada, Bába. Sotvaže se zjevil, všichni lidé proti Němu povstali. Jedni Jej odsoudili jako někoho, kdo mluví urážlivě proti Bohu, Všemocnému, Dávnému z dnů. Jiní Jej považovali za člověka stíženého bláznovstvím, kteréžto obvinění jsem z úst jednoho z duchovních vyslechl i Já Sám. Další brali v pochybnost Jeho tvrzení, že Jeho ústy promlouvá Bůh, a označili Jej za někoho, kdo ukradl a používá slova Všemocného, kdo převrátil jejich smysl a smísil je se slovy vlastními. Oko vznešenosti nad tím, co jejich ústa vyslovila, žalostně slzí, a oni se zatím nepřestávají radovat na svých trůnech.
4. „Bůh,“ pravil On, „jest Mým svědkem, ó lidé! Přišel jsem za vámi se Zjevením Pána, vašeho Boha, Hospodina vašich dávných otců. Nehleďte, ó lidé, na to, co vlastníte. Raději popatřte na to, co vám sesílá Bůh. Zajisté to pro vás bude lepší než veškeré stvoření, kdybyste jen porozuměli. Pohleďte znovu, ó lidé, a zvažte svědectví Boha a Jeho důkaz, jež držíte v rukou, a srovnajte je se Zjevením, které k vám bylo sesláno v tento Den, aby se vám zcela jasně odkryla pravda, neomylná pravda. Nenásledujte, ó lidé, šlépěje Zlého. Následujte Víru Nadevše milosrdného a buďte z těch, kdož skutečně věří. Jak by člověku prospělo, kdyby nepoznal Zjevení Boží? Vůbec nijak. To dosvědčí Mé vlastní Já, Všemocné, Všeznalé, Nadevše moudré.“
5. Čím více je nabádal, tím nelítostnější bylo jejich nepřátelství, až Jej nakonec s ostudnou krutostí usmrtili. Nechť na utlačitele padne kletba Boží!
6. Uvěřila v Něj Jen hrstka; málo Našich služebníků jest vděčných. Tyto nabádal ve všech Svých Deskách, ba v každickém odstavci Svých obdivuhodných písem, aby se v tento Den příslibeného Zjevení nevzdávali naprosto ničemu, ať by to bylo na nebi či na zemi. „Ó lidé,“ pravil On, „zjevil jsem Sám Sebe, aby vám byl projeven On, a dal jsem Své Knize, Bayánu, k vám sestoupit pouze za tím účelem, aby ustanovila pravdu Jeho Věci. Buďte bohabojní a nebrojte proti Němu, jako lidé Qur'ánu brojili proti Mně. Kdykoli o Něm uslyšíte, pospěšte Mu v ústrety a držte se všeho, co vám vyjeví. Krom Něj vám nemůže nikdy nic prospívat, nikoli, ani když od prvního po poslední předložíte svědectví všech, již byli před vámi.“
7. A když se po uplynutí několika let rozštěpilo nebe Božského nařízení a v oblacích jmen Božích se objevila Krása Bábova, oděna novým rouchem, povstali titíž lidé zlovolně proti Tomu, Jehož světlo zaplavilo vše stvořené. Porušili Jeho Úmluvu, zavrhli Jeho pravdu, přeli se s Ním, malicherně znevažovali Jeho znamení, s Jeho svědectvím nakládali jako se lží a připojili se ke společnosti bezvěrců. Nakonec se rozhodli, že Mu odejmou život. Tak si stojí ti, již daleko zbloudili!
8. A když si uvědomili, že jsou bezmocní svůj záměr naplnit, povstali, aby se proti němu spikli. Dívej, jak znovu a znovu osnovali nové úklady, aby by Mu ublížili, aby poškodili Věc Boží a pošpinili její čest. Rci: Běda vám! Při Bohu! Vaše pletichy vás úplně zahanbují. Váš Pán, milosrdný Bůh, se klidně může obejít beze všech tvorů. Naprosto nic nemůže rozhojnit věci, které vlastní, ani z nich nic odebrat. Věříte-li, věříte k vlastnímu užítku, a nevěříte-li, vy sami budete trpět. Lem Jeho roucha nikdy nemůže poskvrnit ruka bezvěrce.

9. Ó Můj služebníku, jenž věříš v Boha! Při spravedlnosti Všemocného! Kdybych ti měl vyprávět, co Mne potkalo, duše a myslí lidí by tíhu toho vyprávění neunesly. Sám Bůh jest Mi svědkem. Dávej na sebe pozor a nenásleduj ve stopách těchto lidí. Pilně rozjímej nad Věcí svého Pána. Snaž se Jej poznávat skrze Něj Samotného, ne prostřednictvím jiných. Neb žádný krom Něj ti nikdy nebude ku prospěchu. To dosvědčí vše stvořené, kéž bys tomu jen porozuměl.
10. Se svolením svého Pána, Přeslavného, Nejsilnějšího, vystup zpod závoje a ve jménu svého Pána, Nedostupného a Nejvyššího, se před očima těch, kdož jsou na nebesích, i těch, kdož jsou na zemi, chop Kalicha nesmrtelnosti a vypij svůj díl a nebuď z těch, již otálejí. Přísahám při Bohu! Sotva se tvé rty dotknou Poháru, Shromáždění na výsostech tě nadšeně přivítá slovy: „Pij se zdravou chutí, ó člověče, jenž jsi opravdu uvěřil v Boha!“ a obyvatelé Měst nesmrtelnosti zvolají: „Přijdiž k tobě radost, ó ty, jenž jsi do poslední kapky vypil Pohár Jeho lásky!“ a Jazyk vznešenosti tě pozdraví: „Veliká blaženost tě očekává, ó Můj služebníku, neb jsi dosáhl toho, čeho žádný nedosáhl, krom takových, již se oprostili ode všeho na nebesích i ode všeho na zemi a jsou symbolem pravého odpoutání.“

Umučení Bába

- 35 -

AUTORIZOVANÝ
PŘEKLAD

Výňatek ze Súriy-i-Nush (Súra rady)

- Z**věstuj Mým služebníkům příchod Toho, Kdož k nim přišel s mocí pravdy, nesa jméno 'Alí¹, Kdož se Nádherou v lásce chované slávy rozeskvěl nad obzorem svatosti a z Jehož pravice plynuly křišťálové proudy ducha, obnažující divy skrytého poznání.
- „Ó lidé!“ prohlásil, „oblaka moudrosti se zvedla a Bůh zjevil Svou Věc. Toto jest to, co vám bylo přislíbeno ve všech Písmech. Bojte se Boha a pospěšte si ke Mně. Já jsem, ó lidé, potomek vašeho Proroka. Přinesl jsem vám verše, které ohromují mysl těch, již chápou, a toto není než známkou Božího důkazu a svědectví. Nepopírejte je na popud vlastních planých přeludů a buďte spravedliví ve svém úsudku. Vskutku pocházejí z náboženství Božího, jež vám bylo sesláno prostřednictvím moci pravdy, kéž byste uvěřili!
- Přisahám při Bohu, ó lidé! Přeji si pouze zbavit vaše náboženství všeho, co se v dnešní době stalo příčinou sváru. Verše tyto, ó lidé, jsou vánky ducha, které se nad vámi linou a které by váš stav smrtelnosti proměnily v život věčný, kéž byste jen na ně upřeli svůj zrak. Ó lidé! Strom poznání vydal své plody na tomto věčném Lotosovém stromu, Prvotní bod byl odhalen a Slovo Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama o Sobě jsoucího, bylo naplněno. Ó lidé! Krása Jeho tváře byla vyjevna, závoje roztaženy, Slavík zatrylkoval svou melodii, Hora svatosti se rozzářila a všichni ti, již jsou na nebesích i na zemi, byli osvíceni, kéž byste jen zřeli okem ducha!“
- Leč lidé odvětili, řkouce: „Považujeme Tě za řečníka falše, a ani ve Tvých činech nerozpoznáváme to, co nám bylo přislíbeno v knihách našich praotců. Nikdy bychom za Tebou nešli, i kdybys nám předvedl všechna znamení světa.“
- „Ó shromáždění lidí!“ prohlásil, „bojte se Boha a to, co nařídil, pokládejte za Jeho neměnný důkaz a nepomíjející svědectví pro všechny, kdož dlí na nebesích i na zemi, kéž byste to jen věděli! Ó lidé! Pravda všeho, na co jste čekali, a všeho, co jste od svých předků a duchovních slyšeli, jest potvrzena pouze těmito verši. A jsou to vskutku verše svatosti, jež byly uděleny všem, kdož jsou na nebesích i na zemi, jak můžete vy sami vidět.
- Nevěříte-li v tyto verše, jak si pak můžete býti jisti pravdivostí svého vlastního náboženství v tomto dni nebo ji prokázat v očích ostatních? Rychle se blíží den, kdy svět a vše, co v něm jest, zanikne a kdy budete stát na svatém dvoře Jeho přítomnosti. Mějte se na pozoru, ó lidé, abyste se nenechali zviklat umně promyšlenými výroky svých duchovních, ani špatně nepochopili pravdu této záležitosti. Pospěšte si k Mým radám a nezavrhněte nabádání Boží.“
- Čím více velebil památku Boží, tím více se stupňoval jejich útlak, dokud všichni duchovní nad Ním nevynešli ortel, krom těch, kdož byli obeznámeni s nařízeními Boha, Přeslavného, Nejmilovanějšího. Věci dospěly tak daleko, že se spojili, aby Jej poslali na smrt. Zavěsili Ho ve vzduchu a armády nevíry na Něj metali kulky zášti a nenávisti, probodávající tělo Toho, Komu jest Duch svatý pokorným služebníkem, prach u Jehož nohou jest předmětem uctívání Shromáždění na výsostech a u Jehož samotných sandálů hledají obyvatelé Ráje požehnání. Pročež přebývající v neviděné říši hořce zaplakali pod pavilónem věčnosti, pilíře Trůnu se otřásly, nejniternější skutečnosti věcí všech se rozbouřily a božský Strom obdržel plnou míru Jeho lesknoucí se krve, jež byla prolita na zemi.
- Vbrzku Bůh odhalí tajemství tohoto Stromu, dá mu mocí pravdy rozkvést a přivodí, aby notoval: „Já jsem vpravdě Bůh, není jiného Boha Krom Něho. Všichni jsou Mými služebníky, jež jsme My stvořili, aby vykonávali Mé příkazy, a Mými příkazy se všichni vskutku řídí.“

¹ Báb

9. Toto jest vpravdě to, co jsme se již dříve zavázali provést: prokázat přízeň těm, kdož byli v zemi poníženi, a pokořit ty, kdož zpyšněli. Nikdy jsme neposlali Apoštola, Proroka nebo Místodržíciho, aby se proti němu tyto bezbožné duše nepostavily, jak jste i vy byli svědky toho, jak tito pachatelé nepravosti v dnešní době vznášejí námitky.
10. Lidé také nikdy nezavrhli pravdu, až když ji zavrhli jejich duchovní, nadýmali se před Bohem pýchou a snažili se rozporovat Jeho verše. Odmítnutí vůdců tak vyvolalo odmítnutí těch, kdož je následovali v jejich sobeckých tužbách. Žádný z těchto duchovních nikdy neprokázal oddanost novému Zjevení, vyjma těch, kteří dokázali hledět zrakem svatosti, jejichž srdce Bůh vyzkoušel a prověřil jejich pravost pro Svě rozpoznání, jimž dal napít z poháru svatosti zapečetěného pižmem ducha a již byli opojeni vínem jistoty, kterého se z onoho poháru zhluboka napili. To jsou vskutku ti, jež andělé Ráje budou oslavovat v zahradě věčnosti a kteří budou v každém okamžiku pociťovat radost a potěšení, zrozené z Boha.
11. Nikdy jsme nepovznesli žádného Proroka, aby nebyl duchovními zapuzen, zatímco se pyšnil svou učeností, stejně jako to činí v dnešním dni. Rcete: Ó shromáždění duchovních! Uctíváte snad Telátko a opouštíte Toho, Kdož vás stvořil a naučil vás tomu, co jste neznali?
12. Ó lidé země! Zamyslete se nad tím, jak jsou na tom tito pachatelé nepravosti, nad tím, co učinili v minulosti a co konají dnes. Rcete: Pokud snad Ten, Kdož k vám přišel s jasnými verši, není tím Pravým od Boha, jak dnes hlásáte ze svých stolců světské cti, pak jakým důkazem můžete potvrdit pravdu Muḥammada, Jehož jsme poslali předtím? Buďte spravedliví ve svém úsudku, ó shromáždění zlomyslných!

Umučení Bába

- 36 -

Výňatek ze Súriy-i-Mulúk (Súra králů)

- D**omníváš se, ó šáhúv Ministře ve Městě¹, že mám ve Svých rukou konečný úděl Věci Boží? Myslíš si, že Mé uvěznění, či hana, již jsem byl nucen vytrpět, či sama Má smrt a naprosté sprovedení ze světa mohou změnit její běh? Bídne věci si ve svém srdci představuješ! Jsi vskutku z těch, kdož kráčejí ve stopách marných představ, které osnovují jejich srdce. Není Boha krom Něj. On má moc projevit Svou Věc a vyzvednout Svě svědectví, ustanovit vše, co jest Jeho Vůlí, a povznést to do postavení natolik významného, že ruce tvé ani ruce těch, již se od Něj odvrátili, se toho nebudou moci dotknout, ani tomu uškodit.
- Věříš, že máš moc zmařit Jeho Vůli, překážet Mu ve vykonání Jeho soudu, či zabránit Mu v uplatnění Jeho svrchovanosti? Předstíráš, že cokoli na nebesích či na zemi odolá Jeho Víře? Nikoli, při Něm, Jenž jest Věčná pravda! Naprosto nic v celém stvoření nemůže zvrátit Jeho Záměr. Odvrhni proto pustou domyšlivost, jež vede tvé kroky – vždyť pouhopouhá ješitnost nikdy nemůže nahradit pravdu. Buď z těch, kdož se upřímně káli a navrátili se k Bohu, k Bohu, Jenž tě stvořil, Jenž tě uchovával při životě a učinil tě ministrem mezi těmi, již vyznávají tvou víru.
- Nadto věz, že to On jest Tím, Kdož vlastním rozkazem stvořil vše, co jest v nebesích, i vše, co jest na zemi. Jak by tedy nad Ním mohlo zvítězit něco, co bylo stvořeno na Jeho příkaz? Vysoko jest Bůh povznesen nad to, co si o Něm představujete, vy lidé potměšilí! Jest-li tato Věc od Boha, neporazí ji žádný, a není-li od Boha, pak se duchovním mezi vámi, takovým, již se řídí vlastními zvrácenými tužbami, a těm, kdož proti Němu povstali, zajisté podaří ji přemoci.
- Cožpak jsi neslyšel, co kdysi dávno pravil muž z rodu faraonova, jeden z věřících, a co poté Bůh vyprávěl Svému Apoštolovi, Jehož si vyvolil, aby stál nad všemi lidskými bytostmi a Jemuž svěřil Svě Poselství a učinil Jej pramenem Svého milosrdenství pro všechny, kdož přebývají na zemi? On pravil - a On věru mluví pravdu: ‚Což chcete zabít člověka jen proto, že říká ‚Pánem Mým je Bůh‘? Vždyť přišel k vám s jasnými důkazy od Pána vašeho; je-li lhářem, tedy lež jeho se proti němu obrátí, však hovoří-li pravdu, budete postiženi částí toho, čím vám hrozí.‘ Toto zjevil Bůh Svému Milovanému ve Svě neomylné Knize.
- A přec jste nepopřáli sluchu Jeho příkazu, s nevšímavostí jste přešli Jeho zákon, odmítli Jeho radu, jak ji zaznamenává Jeho Kniha, a jste z těch, již od Něj daleko zbloudili. Jak mnoho jest těch, již byli každým rokem a každým měsícem vaší vinou posláni na smrt! Kolikerého bezpráví jste se dopustili – bezpráví, jemuž podobné oko stvoření doposud nespatriilo a jaké nezaznamenal jediný letopisec! Jaké množství nemluvnátek a děťátek pro vaší krutost osiřelo a kolik otců ztratilo své syny, ó činitelé bezpráví! Kolikrát se ztrápená sestra soužila a truchlila pro bratra a kolikrát žena oplakávala svého muže a jediného živitele!
- Vaše zlotřilost se zvětšovala a narůstala, až jste nakonec zavraždili Toho, Jenž nikdy neodvrátil zrak od tváře Boha, Nejvznešenějšího, Největšího. Kdybyste Jej bývali usmrtili způsobem, jakým se lidé obvykle nazvám usmrcují! Vy jste Jej však zabili za takových okolností, jaké člověk dosud neviděl. Nebesa nad Ním žalostně zaplakala a duše těch, kdož mají blízko k Bohu, vykřikly nad Jeho utrpením. Nebyl snad Odboží dávné Dynastie vašeho Proroka? Což se mezi vámi neroznesl Jeho věhlas jako přímého Apoštolova potomka? Proč jste Mu tedy způsobili to, co člověk člověku ještě nikdy nezpůsobil, ať se ohlédnete jakkoli daleko do minulosti? Při Bohu! Oko stvoření nikdy nespatriilo vám podobné. Zavraždíte Toho, Jenž jest Odboží Dynastie vašeho Proroka, a radujete se a veselíte, zatímco sedíte na svých stolcích cti! Proklínáte ty, kdož byli před vámi a spáchali to, co pácháte vy, a po celou dobu si neuvědomujete svá zverstva!
- Posuzujte spravedlivě. Jednali ti, jimž spíláte a na něž svoláváte zlo, jinak než vy? Nezabili snad potomka svého Proroka, tak jako vy jste zabili potomka Proroka svého? Cožpak se vaše chování nepodobá jejich?

¹ Konstantinopol

Proč tedy tvrdíte, že jste jiní než oni, ó vy rozsévači sváru mezi lidmi?

8. A když jste Mu odňali život, povstal jeden z Jeho následovníků, aby pomstil Jeho smrt. Lidé jej neznali a nikdo si nepovšiml plánu, jež pojal. Nakonec se dopustil toho, co bylo předurčeno. Patří se tedy, abyste za to, čehož jste se dopustili, nepřičítali vinu jinému než sobě, soudíte-li spravedlivě. Jest na zemi někdo, kdo učinil to, co jste učinili vy? Ani jediný, při Něm, Jenž jest Pán všech světů!

Narození Bába

- 40 -

NOVÝ
PROZATÍMNÍ
PŘEKLAD

*Ve jménu Toho, Jenž narodil se v tento den, Toho, Jehož Bůh učinil
Heroldem Svého Jména Všemocný, Všemilující!*

- T**oto jest deska, jíž obracíme se k oné noci, kdy byla nebesa i země zalita Světlem, které svou září zaplavilo veškeré stvoření.
- Požehnaná budiž, ó noci! Neb tvým prostřednictvím zrodil se Den Boží, Den, jež jsme stanovili, aby byl lampou spásy pro obyvatele měst jmen, kalichem vítězství pro bojovníky v arénách věčnosti a místem úsvitu radosti a jásotu pro veškeré stvoření.
- Nezměřitelně povznesený jest Bůh, Tvůrce nebes, Jenž nechal tento Den vyslovit ono Jméno, jímž byly závoje planých preludů rozervány vedví, opary marných představ rozptýleny a Jeho jméno „Sám o Sobě jsoucí“ rozbřesklo se nad obzorem jistoty. V tento Den bylo odpečetěno vybrané víno života věčného, národům země byly odemknuty dveře poznání a promluvy a nade všemi končinami zavanuly vánky Nadevše milosrdného. Veškerá sláva budiž oné hodině, v níž objevil se Poklad Boha, Nadevše silného, Vševědoucího, Nadevše moudrého!
- Ó shromáždění země a nebes! Toto jest ona první noc, již Bůh učinil znamením oné druhé noci, v níž narodil se Ten, Jehož nemůže náležitě velebit žádná chvála ani popsat žádný přídomek. Dobře jest tomu, kdož o nich přemýšlí o obou: vskutku zjistí, že jejich vnější skutečnost odpovídá jejich vnitřní podstatě, a obeznámí se s božskými mystérii, která leží uchována v tomto Zjevení, Zjevení, jímž byly otřeseny základy bludů, roztrženy modly předsudků a rozvinuta korouhev, jež provolává: „Není Boha krom Něho, Silného, Vznešeného, Nepochopitelného, Ochránce, Mocného, Nedostupného.“
- Této noci zavanula vůně blízkosti, prudce se otevřely fortny sjednocení s Ním, Jenž jest Nejvyšším cílem všeho, a vše stvořené bylo pohnuto, aby zvolalo: „Království jest Boha, Pána všech jmen, Jenž přišel se svrchovaností objímající celý svět!“ Této noci Shromáždění na výsostech oslavilo chválu svého Pána, Vznešeného, Nejslavnějšího, a skutečnosti božských jmen vychválily Toho, Kdož jest Král počátku a konce v tomto Zjevení, Zjevení, jehož vlivem hory chvály k Němu, Kdož jest Nadevše postačující, Nejvyšší, a srdce se obrátila směrem ke tváři jejich Nejmilovanějšího a listy se daly do pohybu vánkem tužby a stromy pozvedly své hlasy v radostné odpovědi na volání Toho, Kdož jest Nespoutaný, a celá země se dychtivě zachvěla ve své touze dosáhnout opětovného shledání s Věčným králem a všechny věci byly nově stvořeny oním ukrytým Slovem, jež objevilo se v tomto mocném Jménu.
- Ó noci Nadevše štědrě poskytujícího! V tobě vskutku zříme Mateřskou knihu. Jest to opravdu Kniha či spíše zplozené dítě? Nikoli, při Mně Samém! Takováto slova náleží do říše jmen, zatímco Bůh tuto Knihu posvětil nade všechna jména. Jejím prostřednictvím bylo odhaleno Skryté tajemství a Ceněné mystérium. Nikoli, při Mém životě! Vše, co bylo nyní zmíněno, náleží do říše přídomků, kdežto Mateřská kniha nad tímto nadřazeně stojí. Jejím prostřednictvím se objevily projevy promluvy „Není žádného Boha krom Boha“. Nikoli, zatímco podobné věci byly provolány ke všem lidem, dle mínění tvého Pána nic krom Jeho ucha jest není schopno uslyšet. Požehnaní budiž ti, kdož jsou si zcela jisti!
- Načež Pero Nejvyššího, ohromené, zvolalo: „Ó Ty, Kdož jsi povznesen nade všechna jména! Zapřísahám Tě při Tvé moci, jež obklopuje nebesa i zemi, abys mě oprostil od připomínky Tebe, neboť mně samému dala vzniknout Tvá tvořivá síla. Jak potom mohu vylicít to, co všechny stvořené věci jsou bezmocné popsat? A přec, přísahám při Tvé slávě, kdybych prohlásil to, čím jsi mě Ty inspiroval, veškeré stvoření by skonalo radostí a nadšením, oč více ohromeno by pak bylo před vzdutými vlnami oceánu Tvé promluvy na tomto nejrozjasněnějším, nejvznešenějším a nesrovnatelném Místě! Zprosti, ó Pane, toto nejisté Pero od velebení tak vznešeného postavení a nakládej se mnou milosrdně, ó Vlastníku můj a Králi můj. Přehlédni pak má provinění v Tvé přítomnosti. Tys, vpravdě, Pán štědrosti, Nadevše silný, Vždy odpouštějící, Nejštědřejší.“

Narození Bába

- 41 -

REVIDOVANÝ
PROZATÍMNÍ
PŘEKLAD

On jest Věčný, Jediný, Jedinečný, Vševlastnící, Nejvznešenější.

1. **V**eškerá chvála budiž Tobě, ó můj Bože, poněvadž jsi svět ozdobil nádherou úsvitu následujícího po noci, kdy narodil se Ten, Kdož zvěstoval Projev Tvé vše přesahující svrchovanosti, Rozbřesk Tvé božské Podstaty a Zjevení Tvého nejvyššího Hospodinství. Snažně Tě prosím, ó Stvořiteli nebes a Tvůrce jmen, abys milostivě pomohl těm, již se uchýlili do stínu Tvého hojného milosrdenství a pozvedli své hlasy mezi národy světa k velebení Tvého Jména.
2. Ó můj Bože! Zřiš Pána všeho lidstva zavřeného v Jeho Největším vězení, hlasitě volajícího Tvé Jméno, hledícího na Tvou tvář, prohlašujícího to, co okouznilo obyvatele Tvých království zjevení a stvoření. Ó můj Bože! Spatřuji Svě vlastní Já jaté v rukou Tvých služebníků, přesto však světlo Tvé svrchovanosti a zjevení Tvé nepřemožitelné moci zářivě svítí z Jeho tváře, umožňujíc všem s jistotou poznat, že Ty jsi Bůh a že není jiného Boha krom Tebe. Nemůže Tě odradit Moc mocných, ani Tě nemůže přemoci nadvláda vladařů. Činiš, cokoli se Ti zachce z titulu Svě svrchovanosti, jež obklopuje vše stvořené, a nařizuješ, co se Ti zlíbí mocí Svěho příkazu, jenž proniká celým stvořením.
3. Úpěnlivě Tě žádám při slávě Tvého Projevu a při síle Tvé moci, Tvé svrchovanosti a Tvého velebení, abys učinil vítěznými ty, již povstali, aby Ti sloužili, již pomáhali Tvé Věci a pokořili se před nádherou světla Tvé tváře. Uděl jim pak, ó můj Bože, vítězství nad Tvými nepřáteli a dej, aby byli neochvějní ve Tvé službě, ať skrze ně mohou býti ustanovena svědectví o Tvém panství ve Tvých říších a projevena znamení Tvé nezdolné moci ve Tvých zemích. Vpravdě, Tys mocný činit cokoli se Ti zachce. Není Boha krom Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sama a Sobě jsoucího.
4. Tato slavná Deska byla zjevena o Výročí narození¹, abys ji mohl přednášet v duchu pokory a prosby a vzdávat díky Svému Pánu, Vševědoucímu, Se vším obeznámenému. Vynalož veškeré úsilí, abys prokázal službu Bohu, aby od tebe mohlo vzejít to, co v Jeho slavném a vznešeném nebi zvěční tvou památku.
5. Rci: Oslavován jsi, ó můj Bože! Úpěnlivě Tě žádám při Místě úsvitu Tvých znamení a při Zjeviteli Tvých jasných známek, abys mi dovolil se za všech okolností pevně přidržovat lana Tvé milující prozřetelnosti a houževnatě lnout k lemu Tvé štědrosti. Započítej mě pak k těm, jimž proměny a nahodilosti světa nedokázaly zabránit Ti sloužit a prokazovat věrnost, jež nápor lidí nebyl s to odvrátit od velebení tvého Jména a oslavy Tvé chvály. Milostivě mi dopomoz, ó můj Pane, činit cokoli miluješ a cokoli si přeješ. Umožni mi pak naplnit to, co povznese Tvé Jméno a roznítí oheň Tvé lásky.
6. Tys, vpravdě, Odpouštějící, Štědře poskytující.²

¹ Bába

² Tento výběr, s výjimkou úvodního vzývání, byl poprvé publikován v Bahá'u'lláhových deskách zjevených po Kitáb-i-Aqdas.

Narození Bahá'u'lláha

- 42 -

Lawh-i-Mawlúd (Deska narození)

1. **Ó** shromáždění viděného a neviděného! Jásejte s nesmírnou radostí v srdci i duši, neb nadešla noc sklizně věků a žně cyklů minulých, noc, v níž byly k bytí povolány všechny dny a noci a na příkaz Toho, Kdož jest Pánem moci a síly, se naplnil čas předurčený pro toto Zjevení. Veškerá radost budiž Shromáždění na výsostech při objevení se tak slavného, tak podivuhodného Ducha!
2. Toto jest noc, v níž se rázem otevřely dveře Ráje a pevně uzavřely brány Pekla, noc, v níž byl v nejhlubším srdci stvoření odhalen ráj Nadevše milosrdného, z útulků odpuštění zavály vánky Boha a mocí pravdy byla nastolena Poslední hodinka, kéž byste to jen věděli. Veškerá radost budiž této noci, jejíž prostřednictvím byly všechny dny zality světlem, i když to nemůže pochopit nikdo jiný nežli ti, již jsou obdařeni jistotou a bystrostí!
3. Toto jest noc, vůkol níž kroužily Noci síly, v níž sestoupili andělé a Duch, nesouce poháry naplněné u rajských pramenů, noc, v níž samo Nebe bylo ozdobeno okrasou Boha, Všemocného, Nadevše milostivého, Nejštědřeji poskytujícího, v níž byly k životu přivedeny všechny stvořené věci a všechny národy země byly obklopeny Jeho milostí. Veškerá radost budiž shromáždění Ducha za tuto zjevnou a oslnivou štědrost!
4. Toto jest noc, v níž zatřásl se údy Jibtovi a Největší modla padla do prachu, byly roztrženy základy nepravosti a Manát zabědoval ve svém nejhlubším nitru, 'Uzzá'uv hřbet byl zlomen a jeho tvář zčernala, neboť rozbřesklo se Jitro božského Zjevení a v něm se objevilo to, co utěšilo oči slávy a majestátu a za nimi oči všech Proroků a Poslů Božích. Veškerá sláva tudíž budiž tomuto Úsvitu, jenž rozedněl se nad rozbřeskem blysknavé slávy!
5. Rci: Toto jest Úsvit, při němž bylo těm zlým zabráněno přiblížit se k říši moci a velkoleposti a kdy byla rozdrásána srdce těch, již se utkali s Bohem, Všemocným, Přeslavným, Neomezeným. Toto jest Úsvit, při kterém tváře zlotřilců potemněly, zatímco líce spravedlivých se rozzářily světlem této Krásy, Krásy, Jejíž příchod dychtivě očekávaly všechny věci viditelné i neviditelné a za nimi společnost Shromáždění na výsostech. Všichni provolávají slávu tomu, že objevil se tento Duch, Jehož mocným vlivem byli mrtví vyburcováni ve svých hrobech a každá práchnivějící kost přivedena k životu!
6. Rci: Ó zdroji nepravosti! Naříkej nad svým žalostným údělem. Ó zřídlo útlaku! Odeber se do svého příbytku v nejpekelnějším ohni, neboť nad obzorem existence se rozzářila krása Milosrdného tak oslnivě, že nádherou svého světla osvítila všechny, již dlí v Jeho říších, a povolala k bytí Ducha Boha, Všemocného, Přeslavného, Nejštědřeji poskytujícího. Skrze Jeho zjevení se z rukávu velkoleposti natáhla ruka Jeho Vůle a silou Jeho nejvyšší, Jeho nesrovnatelné, Jeho vše si podrobující a vznešené svrchovanosti vedví rozřála závoje světa. Veškerá sláva tudíž budiž tomuto Úsvitu, při němž Odvěká Krása byl usazen na trůn Svého Jména Všemocný, Největší!
7. Toto jest Úsvit, při němž narodil se Ten, Kdož neplodí a není zplozen. Dobře jest tomu, kdož se ponoří do oceánu vnitřního významu, jenž vzdouvá se v této promluvě, a objeví perly vědění a moudrosti, které leží skryté ve slovech Boha, Krále, Vznešeného, Mocného, Silného. Veškerá sláva budiž tomu, kdož chápe pravdu a je počítán mezi ty, již jsou nadáni bystrostí!
8. Rci: Toto jest Úsvit, při němž z nebe sestoupily čtyři shromáždění Ráje a zástupy andělů svatosti, mezi nimiž byl Ten, Jehož vánky Krásy Boha, Přeslavného, vyzdvihly do řad nejvznešenějšího Shromáždění. Na týchž vancích se snesla další společnost andělů a každý nesl do výše pozvednutý kalich života věčného a nabízel jej těm, již ve zbožném uctívání krouží vůkol Místa, kde Odvěká Bytost zasedl na trůn Svého přeslavného a štědře dávajícího Jména. Veškerá radost budiž těm, kdož dosáhli Jeho přítomnosti, hleděli na Jeho krásu, naslouchali Jeho melodiím a byli oživeni Slovem, které vyšlo z Jeho posvátných a vznešených,

Jeho slavných a zářivých rtů!

9. Rci: Toto jest Úsvit, při němž byl zasazen Největší strom a vydal své vznešené a nesrovnatelné ovoce. Při spravedlivosti Boží! V každém plodu tohoto Stromu spočívají zárodky nespočetných melodií. Pročež, ó shromáždění Ducha, vás v souladu s vašimi schopnostmi seznámíme s některými jejich nebeskými písněmi, ať přivábí vaše srdce a přiblíží vás k Bohu, Pánu síly, moci a mohoucnosti. Veškerá sláva budiž tomuto Úsvitu, skrz nějž se se svolením Boha, Všemocného, Nedostupného, Nejvyššího, nad obzorem posvátnosti rozzářili božští Světloďáci!
10. Rci: Toto jest Úsvit, při němž byla projevena skrytá Podstata a neviděný Poklad, Úsvit, při němž Odvěká Krása rukama slávy uchopil pohár nesmrtelnosti a, nejdříve se z něj napiv, nabídl jej všem národům země, vysoko i nízko postaveným. Veškerá sláva tudíž budiž tomu, kdož k tomuto poháru přistoupil, vzal jej a napil se z něj pro lásku svého Pána, Nadevše silného, Nejvyššího!
11. Jeden plod onoho Stromu zvěstoval to, co kdysi v onom posvátném a sněhobílém Místě zvěstoval Hořící keř – slova, jimž Mojžíš naslouchal a která Jej přiměla vzdát se všech stvořených věcí a Svě kroky namířit k útulku svatosti a velkoleposti. Veškerá sláva tudíž budiž onomu vytržení zrozenému z Boha, Všemocného, Nejvznešenějšího, Největšího!
12. Další jeho plod vyslovil to, co okouzlo Ježíše a vyneslo Jej do nebes zjevné nádhery. Veškerá sláva tudíž budiž tomuto Duchu, v Jehož přítomnosti stojí Věrný duch spolu se společností vyvolených Božích andělů!
13. A ještě další jeho plod odhalil to, co uchvátilo srdce Muḥammada, Apoštola Božího, Jenž, unesen sladkou intonací Hlasu z výšin, vystoupil k Božského lotosovému stromu a uslyšel, jak ze Svatostánku majestátu vychází Hlas Boží, promlouvaje o tajemství Mého posvátného, Mého vznešeného a mocného Jména. Veškerá sláva tudíž budiž tomuto Stromu, jenž byl pozvednut mocí pravdy, nechť v jeho stínu mohou vyhledat útočiště všechny národy světa!
14. Ó Pero Nejvyššího! Nepiš již více, neboť kdybys, Při Bohu, mělo vyložit všechny sladké intonace plodů tohoto nebeského Stromu, zjistilo bys, žeš na zemi opuštěno, ježto všichni by z tvé přítomnosti utekli a opustili tvůj dvůr svatosti. A toto jest věru pravda nepochybná. Veškerá sláva tudíž budiž tajemstvím, která nemůže unést nikdo krom Boha, svrchovaného Vládce, Všemocného, Nejmilostivějšího!
15. Cožpak nevidíš, ó Pero, jakýžto povyk pozvedli pokrytci po celé zemi a jakýžto rozruch vyvolali zlotřilci a bezbožníci? A to navzdory tomu, že jsi zjevilo pouze nepatrný záblesk tajemství svého Pána, Nejvznešenějšího, Přeslavného. Pročež se kroť a před zraky lidí skryj to, co ti Bůh jako znamení Svě štědrosti nadělil. A budeš-li si přát dát všem stvořeným věcem zhluboka napít oné křišťálově průzračné vody, která jest vskutku životem a jejímž Zřídlem tě Bůh učinil, pak nech svůj inkoust téci pouze podle jejich schopností. Toto ti přikazuje Ten, Kdož tě mocí svého rozkazu povolal k bytí. Čiň tudíž, jak ti bylo přikázáno, a nebuď z těch, již otálejí. Veškerá sláva budiž tomuto závažnému nařízení, jež zarazilo moc všech stvořených věcí a zadrželo Pero Nejvyššího, aby národům světa neprozradilo to, před čímž byly zahaleny! Jeho moc jest věru rovna věcem všem.

Narození Bahá'u'lláha

- 43 -

On jest Nejsvětější, Nejvznešenější, Největší.

1. **N**adešel Svátek narozenin a On, Jenž jest Krásou Boha, Nadevše silného, Vše si podrobujícího, Vše milujícího, nastoupil na Svůj trůn. Dobře jest tomu, kdož v tento den dosáhl Jeho přítomnosti a k němuž se upírá pohled Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sama o Sobě jsoucího. Rcete: Tento Svátek jsme oslavili v Největším vězení v době, kdy proti Nám povstali králové světa. Přesto Nás převaha utlačovatelů nemůže porazit ani Nás zástupy světa nemohou vyděsit. Toto v tomto nejvznešenějším postavení dosvědčuje Nadevše milosrdný.
2. Rcete: Měla by kvintesence ujištění být zděšena rykem národů světa? Nikoli, při Jeho kráse, jež svou září zalévá vše, co bylo, vše, co jest, a vše, co bude! Toto jest věru velkolepost Pána, jež obklopila veškeré stvoření, a Jeho transcendentní síla, jež prostoupila všechny, kdož vidí, a vše, což jest viděno. Za tohoto úsvitu, jehož světlo obnažilo každé skryté tajemství, se pevně chopte lana Jeho svrchované moci a proneste zmínku o svém Pánu, Neomezeném. Takto v tento Den, kdy bylo odpečetěno vybrané víno, promluvil Jazyk Dávného z dnů. Mějte se na pozoru, aby vás nemátly marné představy těch, kdož v Boha neuvěřili, ani vás plané přeludy neodradili od této rozprostírající se cesty.
3. Ó lidé Bahá! Na křídlech odpoutání vzletněte do ovzduší lásky svého Pána, Nadevše milosrdného. Poté povstaňte a učíňte Jej vítězným, jak bylo nařízeno v Chráněné desce. Dbejte, abyste se nesvářili s žádným z Mých služebníků. Dejte jim přivonět ke sladkým vůním Boha a Jeho svatých promluv, neboť díky jejich mociplnosti se všichni lidé budou moci k Němu obrátit. Ti, kdož v tomto Dni zůstávají Boha nedbalí, jsou vpravdě ztraceni v opilství svých tužeb a neuvědomují si to. Dobře jest tomu, kdo s ponížeností a pokorou obrátil svou tvář směrem k Rozbřesku veršů svého Pána.
4. Přísluší vám, abyste povstali a seznámili lidi s tím, co bylo sesláno v Knize jejich Pána, Všemocného, Neomezeného. Rcete: Bojte se Boha a nevěnujte pozornost marným představám těch, kdož krácejí po cestách pochyb a nepravosti. Se zářícími srdci se obraťte k trůnu svého Pána, Vlastníka všech jmen. On vám vpravdě bude silou pravdy nápomocen. Není Boha krom Něho, Všemocného, Nejštedřeji poskytujícího.
5. Cožpak byste chtěli pospíchat k obyčejnému rybníku, když se před vašimi očima rozprostírá Největší oceán? Zcela se k němu obraťte a nenásledujte kroky kdejakého podvodníka bezvěrného. Takto Pták věčnosti trylkuje na větvích Našeho Božského lotosového stromu. Při Bohu! Stačí jediná z jeho melodií a Shromáždění na výsostech jest uchváčeno a krom něj i obyvatelé měst jmen a krom nich i ti, již za jitra i v době večerní obklopí Jeho Trůn.
6. Takto se z nebe vůle Pána vašeho, Nadevše milosrdného, snášejí deště promluvy. Přimkněte se k nim, ó lidé, a zřekněte se těch, kdož mají plané námitky proti veršům, jež Bůh zjevil, a kdož ve svého Pána, když přišel vybaven důkazem a svědectvím, neuvěřili.